

DRIJFZAND

AUGUSTUS 2018

SCENARIO & REGIE MARGOT SCHAAP

International title	Quicksand
Original title	Drijfzand
Director	Margot Schaap
Original screenplay	Margot Schaap
Producers	Ellen Havenith, Maria Drandaki
Production companies	PRPL (NL), Homemade Films (GR)
Dialogue	Dutch (plus some English between Suze and Lucas and a bit of Estonian)
Shooting locations	Netherlands (Amsterdam, Texel island)
Shooting format	2K
Release format	DCP
Estimated run time	105 min
Developed through	BoostNL (collaboration Holland Film Meeting & CineMart)
Sites	www.prpl.nl www.homemadefilms.gr
Contact	Ellen Havenith mobile: +31 652054690 e-mail: ellen@prpl.nl

1 INT./EXT. - WOONKAMER/KEUKEN/TUIN - MIDDAG

We zien verschillende verstilde shots van een huis in rust: een woonkamer met eenvoudige, houten meubels. Op de grond een vloerkleed met gekleurde vlakken. In de hoek een hoge kast met boeken en speelgoed. Sloffen onder het bijzettafeltje. Op de bank een deken waaronder iemand heeft gelegen.

In de smalle gang een kapstok met jassen. Eronder drie paar laarzen op een rij: twee grote en één kleine. Een mand met lege flessen. Een doos oud papier.

Op de tafel in de ruime woonkeuken staan de restanten van een maaltijd. Een broodplank met wat overgebleven sneetjes brood. Zo goed als leeggedronken glazen melk. Borden en bestek. Een kat snuffelt tussen de restjes eten en heeft een stukje kaas te pakken. Door het raam zien we de tuin.

2 EXT. - TUIN - MIDDAG

In de tuin loopt een kuikentje rusteloos achter haar moeder aan. Ze doet alles wat de moeder kip ook doet. De kip laat zich volgen, maar pikt af en toe onverwachts fel opzij.

Achter in de tuin liggen SUZE (34) en JUUL (6) in een hangmat. Suze heeft haar armen om Juul heen geslagen. In elkaar verstrengeld doen ze een middagdutje. Even verderop ligt LUCAS (39) in een lage ligstoel te lezen. Hij legt zijn boek neer, rekt zich uit en peutert zijn telefoon uit zijn broekzak om te kijken hoe laat het is, maar de batterij is leeg. Hij komt overeind, stapt in zijn afgetrapte schoenen en slentert naar het openstaande keukenraam. Hij leunt over de vensterbank naar binnen en kijkt op de klok.

Op z'n gemak slentert hij richting de hangmat en maakt Suze en Juul wakker. Als twee slome katten komen ze langzaam in beweging. Lucas vist een leeg koffiekopje uit de hangmat.

LUCAS

Juul, pak je je spullen? De pauze
is bijna afgelopen.

Slaapdronken komt Juul uit de hangmat geklauterd.

3 INT./EXT. - KEUKEN/TUIN - MIDDAG

Lucas helpt Juul met de gymkleren voor in haar tas. Zonder dat hij het doorheeft, smokkelt Juul een handje drop in haar broekzak. Suze rekt zich nog een keer slaperig uit, komt dan ook uit de hangmat en pakt haar fiets. Juul geeft Lucas een kus en klimt achterstevoren bij Suze achterop. Suze volgt het slingerende, smalle pad omhoog terwijl Juul net zo lang naar haar vader blijft zwaaien tot hij achter het groen is verdwenen.

4 EXT. - DUINEN/BOS/DORP - MIDDAG

p1: Over een knisperend schelpenpad fietsen ze door de duinen. Op de achtergrond is de zee te zien. De zon schijnt en het is windstil.

P2: Geleidelijk gaan de heuvelachtige duinen over in een vlakker landschap. Ze fietsen door een bos met lange, slanke naaldbomen en beetje bij beetje komen er steeds meer huizen tevoorschijn.

P3: Het groen wordt grijs, de hoge bomen lage struiken en het hobbelige pad een geasfalteerde weg. Ze naderen het dorp. Aan het eind van de dorpsstraat, net voorbij de kerk, staat een klein dorpsschooltje.

5 EXT. - SCHOOLPLEIN - MIDDAG

Juul klimt van de fiets, geeft haar moeder een kus en gaat bij de andere kinderen op het schoolplein staan. De deur van de school gaat open en een man van middelbare leeftijd komt in de deuropening staan. De kinderen gaan in een rij staan en geven de meester één voor één een hand voordat ze naar binnen gaan. Juul gaat naast haar vriendje GUS (6) staan, geeft hem een hand, houdt deze even vast en kijkt hem triomfantelijk aan. Gus houdt de meester in de gaten terwijl hij stiekem omlaag kijkt, ziet de plakkerige dropsleutel in zijn hand en lacht naar Juul. Als hij aan de beurt is, geeft hij van schrik de meester zijn linkerhand die hij onhandig om moet draaien.

6 EXT. - DORP - DAG

In de supermarkt heeft Suze een vriendelijk maar kort gesprekje met twee dorpsgenoten. Ze stelt beleefd de vragen die ze moet stellen, maar het is zichtbaar meer uit plichtsbesef dan uit interesse. De vrouwen scannen zo discreet mogelijk de inhoud van elkaars winkelwagentje en praten over ditjes en datjes.

Suze knikt zogenaamd geïnteresseerd, kijkt vanuit haar ooghoek op het boodschappenlijstje in haar hand om te checken of ze niks vergeten is.

Ze zegt hen vriendelijk gedag en gaat naar de kassa. Suze stopt het proviand voor een week in haar fietstassen.

7 EXT./INT. - TUIN/KEUKEN - DAG

Suze zet de fiets voor het keukenraam dat open staat, haalt de boodschappen uit de fietstas en geeft ze door het open raam aan Lucas die in de keuken staat. Terwijl Suze haar fiets in de schuur zet, brengt Lucas de verzameling pakken en potjes naar de kelderkast. Alles op hun gemak, als een goed geoliede machine.

Suze helpt hem met de laatste spullen en haalt een ijzeren klemmetje uit haar zak tevoorschijn.

SUZE

Ik heb eindelijk z'n neus gevonden.

Ze pakt een houten plank van de kast. Erop staat een vogelachtig poppetje, gemaakt van gevonden schroefjes, moertjes, een stuk hout, twee roestige spijkers, een borstel en uitgedroogd wier. Op de kast staan nog een aantal van dezelfde soort plankjes met figuren erop. Ze buigt het klemmetje wat krommer en klemt 'de neus' tussen een verbogen paperclip.

Lucas kijkt ernaar, maakt een gebaar van 'niet slecht' en geeft haar een kus in haar nek. Suze vist nog een paar gevonden voorwerpen uit haar zak en stalt ze op de kast uit.

Hij slaat zijn armen om haar heen en kijkt haar aan. Zij kijkt terug. Hij polst haar blik, geeft haar nog een kus, streelt haar rug. Zij streelt zijn armen, rug, nek, twijfelend, aftastend.

Hij legt zijn handen op haar billen. Ze kijken elkaar aan, ietwat ongemakkelijk door de overgang van dagelijkse intimiteit naar seksuele spanning.

SUZE (grijnzend)
Kom je hier vaker?

LUCAS
Ha-ha.

Suze lacht.

SUZE
Sorry.

Ze doet haar ogen dicht. Hij geeft haar nog een kus, streelt haar buik en kruipt met zijn handen onder haar trui. Hij kust haar buik, haar navel, haar borsten. Suze haalt haar handen door zijn haar. Hij trekt haar T-shirt uit, kust haar schouders, haar hals, haar mond. Suze trekt zijn T-shirt uit en kust zijn borst, zijn armen, zijn buik. Ze knoopt zijn broek open en verdwijnt met haar hand in zijn broek.

8 EXT. - TUIN - DAG

Suze stapt in haar slippers en slentert met een mand vol was onder haar arm naar de waslijn aan de achterkant van de tuin. Halverwege, bij de kleine moestuin, stopt ze en ziet dat er kleine, knalrode aardbeien aan de plant zitten. Ze plukt ze, doet ze in het bakje van de wasknijpers en stopt er, al verder slenterend, een paar in haar mond.

Ze pakt de kleren één voor één uit de mand, slaat ze uit en hangt ze heel precies op. Eerst de witte kleding, dan de zwarte, en dan de overige kleuren. De kat kroelt, al kopjes gevend, tussen haar benen door. Er is geen zuchtje wind. De wereld is stil.

Lucas komt met de telefoon in zijn hand naar buiten gelopen.

LUCAS
Telefoon voor je.

Suze hangt het laatste T-shirt op, vist de aardbeien uit het bakje en stopt er een paar in haar mond. Ze komt richting het huis gelopen.

SUZE

Wie is het?

LUCAS

Je moeder.

Ze verstapt zich. Terwijl Suze verder loopt, kijkt ze vluchtig achterom, maar ziet niet waarover ze gestruikeld is.

LUCAS

Volgens mij is ze in het land.

Verbaasd neemt Suze de telefoon aan. Het blijft een tijd stil terwijl Suze luistert naar haar moeders stem aan de andere kant van de lijn. Af en toe antwoordt ze met een kort "ja" of "nee", zoals een verlegen kind dat kan doen op de vragen van een vreemde.

Terwijl Lucas doet alsof hij zijn spullen bij elkaar zoekt, houdt hij het gesprek van een afstandje in de gaten en ziet hoe Suze, met de telefoon tegen haar bleke wang gedrukt, onbeweeglijk voor het huis staat. Haar hand gespannen in een vuist. Het rode sap van de aardbeien sijpelt tussen haar vingers door.

Als ze na een tijdje ophangt, komt Lucas langs gelopen.

SUZE

Helena komt een nachtje logeren
dit weekend.

Lucas probeert haar reactie te polsen.

LUCAS

Wist je dat ze in Nederland is?

Suze haalt ontwijkend haar schouders op.

9 INT. - KEUKEN - DAG

Onrustig loopt Suze door het huis en trekt aan de onderkant van haar trui die niet lekker zit. Ze loopt door de woonkamer, naar de keuken, en pakt de percolator om koffie te zetten. Er zit een labeltje in haar trui dat vervelend in haar nek prikt. Geïrriteerd trekt ze met haar hand het T-shirt dat eronder zit omhoog, zodat de stof voor het labeltje komt te zitten.

Ze probeert haar gedachten te verzetten, zet het blik koffie en een pak melk klaar, maakt de percolator schoon en vult 'm met koffie.

10 INT. - KEUKEN - DAG AVOND

Lucas zet een kan water op tafel en geeft Juul een tik op haar vingers als hij ziet dat ze een tomaatje uit de sla pikt. Gespeeld verontwaardigd trekt Juul haar hand terug.

JUUL

Dierenbeul.

Suze moet lachen, legt het bestek neer en gaat bij Juul aan tafel zitten. Juul wappert dramatisch met haar hand.

SUZE

Luister kleine vreetzak, ik zal je wat leuks vertellen...

Juul kijkt op terwijl ze doorgaat met het volschenken van haar glas. Ze heeft net op tijd door dat het glas vol zit.

SUZE

...we krijgen bezoek dit weekend.
Helena komt een nachtje logeren.

Zonder te reageren schuift Juul een grote hoeveelheid sla op haar bord. Lucas pakt de slakom uit haar handen.

LUCAS

Ho maar...

Hij zet de slakom terug op tafel en geeft terloops een kus op de hand die hij een tik heeft gegeven.

JUUL

Wat komt ze doen dan?

Suze lacht ongemakkelijk om Juul d'r vraag. Lucas ziet Suze's ongemak, kijkt weg en scheidt sla op zijn bord.

SUZE

Ze komt om ons te zien natuurlijk.

Juul knikt zonder het echt te begrijpen.

SUZE

Ze is in Amsterdam, en heeft een paar dagen vrij.

Het valt stil. Suze weet ook niet wat ze er verder nog over kan zeggen. Juul kijkt haar afwachtend aan en Lucas legt, om de aandacht af te leiden, nog een stuk kip op het bord van Juul.

Na een tijdje, uit het niets.

JUUL

Dat is toch jouw mama?

Suze lacht ongemakkelijk. Ze pakt de kom en scheidt wat sla op haar bord.

JUUL
Maar die woont niet bij jou.

SUZE
Nee.

Lucas neemt een hap van zijn kip en knipoogt naar Juul.

LUCAS
Oma woont overal en nergens.

Bij het woord oma kijkt Suze op. Ze kijkt naar Juul, die haar eten in sneltreinvaart naar binnen propt, en lijkt zich ineens iets te realiseren.

SUZE
Jij weet dat niet meer, maar toen
je klein was, ging oma met jou
kopjes koffie drinken bij Zeezicht.
En dan verkochten jullie de tekeningen
die je daar maakte.

Juul vindt het raar en moet lachen.

SUZE
Never a dull moment.

Suze veegt de ketchup van Juul d'r wang.

11 INT. - WOONKAMER - DAG

Suze verschuift de bank een halve meter, zodat de rechterleuning precies tegenover de rechterhoek van de schouw komt te staan. Ze haalt het voetenbankje weg en zet hem zolang in de bijkeuken. Tevreden bekijkt ze de woonkamer.

Lucas komt de kamer binnen en legt een stapeltje post op de kast.

SUZE
Ik zal de logeerkamer in orde maken.

Lucas komt achter haar staan, houdt haar vast, wil iets zeggen, maar weet niet wat.

Suze hangt de tekeningen die Juul heeft gemaakt recht op het prikbord en haalt er eentje weg, zodat ze samen precies een vierkant vormen.

LUCAS
Ze gaat het fantastisch vinden
om jou en Juul te zien.

SUZE
Weet ik.

Lucas pakt de tekening en punaise uit Suze d'r hand om ze terug te hangen op het prikbord.

Suze laat het gebeuren, gaat naast Lucas voor het prikbord staan en leunt tegen hem aan.

SUZE

Alles is nu anders toch?

Lucas neemt haar gezicht in zijn handen en kust haar bij wijze van antwoord.

Vastberaden loopt Suze heen en weer door het huis. Steeds bedenkt ze weer iets nieuws dat ze kan opruimen of voorbereiden. Ze haalt wat eten uit de kelderkast en zet het vast klaar in de keuken. Ze haalt een paar tassen van de kapstok in de gang en stopt ze in de kast. Tussendoor loopt ze een aantal keer naar boven, gaat naar de logeerkamer, checkt de kamer en schuift de gordijnen een fractie verder open.

SUZE

(in zichzelf mompelend)

Extra deken, extra kussen, badjas,
pantoffels, gedroogde bloemen,
lamp met dimmer.

12 EXT. - HAVEN - DAG

Suze scant de mensen op het voordek. Er komt een grote groep mensen van de boot de kade op gelopen. Luid pratende mensen. Lelijke, felgekleurde vrijetijdskleding. Rugzakken. Kinderwagens. Onrustig loopt Suze heen en weer over de kade, op zoek naar haar moeder.

Dan ziet Suze tussen de drukte haar moeder in haar flamboyante en wijduitstaande diepgroene jurk. Een zonnebril met dik zwart montuur, om haar hals een ketting met felgekleurde grote kralen en roodgestifte lippen. Met moeite wurmt Helena (61) zich tussen de mensenmassa richting de uitgang. In haar hand een zware koffer. Ze is in gesprek met een jongen van een jaar of dertig. Hij heeft een grote vlieger in zijn handen. Zij vraagt en hij legt enthousiast uit. Bij het afscheid nemen geeft Helena hem hartelijk drie zoenen. Hij zoent verbaasd, maar aangenaam verrast, terug.

Suze lacht, haalt diep adem en loopt haar moeder tegemoet. Ze omhelst haar, stevig maar kort, waarop Helena Suze nog een keer stevig vastpakt.

HELENA

Dat is heel veel te lang geleden.

SUZE

Was het druk op de boot?

Suze luistert even naar Helena's verhaal, maar onderbreekt haar dan om te zeggen waar de auto staat. Ze pakt Helena's koffer en maakt aanstalten om die kant op te gaan. Helena volgt haar dochter die

zich kordaat een weg baant door de massa. Als ze de auto instappen, neemt Helena Suze in zich op.

HELENA

Je ziet er goed uit.

Suze glimlacht. Zelfverzekerd start ze de auto en rijdt weg.

13 INT. - AUTO - DAG

Helena kijkt door het zijraam van de auto naar buiten.

HELENA

Wat is het hier toch prachtig hè?

Ze draait het raampje open en ademt de frisse zeelucht in. Ze wijst dingen aan die ze zich herinnert van toen ze zelf als klein meisje op het eiland woonde en vertelt er de passende anekdotes bij. Ze wijst naar de mooie oude eik die ze passeren en kijkt naar de schapenwolken in de lucht.

Suze parkeert de auto aan het eind van het verharde pad. Helena stapt uit en kijkt uit over de tuin.

HELENA

Wat is het hier mooi geworden!

Suze haalt trots de koffer van haar moeder uit de achterbak en loopt achter haar aan de tuin door, richting het huis. Vanuit het raam op de bovenverdieping horen we Juul oefenen op haar drumstel.

14 INT. - WOONKAMER - DAG

Helena loopt rond in het huis en bekijkt de inrichting. Suze is in de keuken om koffie te maken. Juul komt nieuwsgierig de trap af, loopt richting de woonkamer en kijkt om het hoekje. Daar ziet ze Helena staan, die in gedachten verzonken over de tuin uitkijkt. Als Helena doorheeft dat er iemand staat en zich omdraait, kijken ze elkaar recht in de ogen, als twee geschrokken dieren.

Lucas komt de woonkamer binnen en Helena komt hem tegemoet om hem hartelijk te begroeten. Suze komt gehaast vanuit de keuken aanlopen om de boel in de gaten te houden. Juul blijft verlegen tegen haar vader angeplakt staan. Helena heeft een cadeautje meegenomen. Juul pakt het verlegen uit en haalt een blokkendoos tevoorschijn. Vragend kijkt ze naar Lucas. Voor Suze heeft ze een broche die ze bij haar opspelt, en voor Lucas een porseleinen pot in de vorm van een ananas.

Helena probeert een gesprekje met Juul aan te knopen, benoemt hoe groot ze is geworden, maar Juul herkent haar oma niet en antwoordt nauwelijks. Suze staat er van een afstandje naar te kijken en glimlacht gespannen. Helena geeft het al snel op, zoekt naar een nieuw gespreksonderwerp en vertelt over het stuk waar ze in speelt.

Suze probeert haar teleurstelling over de ontmoeting te verbergen. Ze neemt Juul bij zich op schoot en aait haar rug, terwijl ze zo geïnteresseerd mogelijk naar het verhaal van haar moeder luistert. Ze ziet hoe Helena achteloos aan het eeltplekje aan de binnenkant van haar hand pulkt.

Buiten begint het te waaien. Het raam van de keuken staat open en het korte gordijn slaat door de wind steeds een stukje naar buiten. Suze kijkt waar het irritant tikkende geluid vandaan komt.

15 EXT. - BEGRAAFPLAATS - DAG

p1: Strak blauwe lucht, lichte zeewind. Juul zit bij Suze achterop. Ze helpt haar moeder met trappen door met haar handen Suze's benen omlaag te duwen. Ondertussen kijkt ze gebiologeerd naar haar oma die achter hen fietst. Helena heeft haar mouwen opgestroopt en houdt haar rok met één hand omhoog zodat ze zo egaal mogelijk bruin wordt. Suze ziet er gelukkig uit. Af en toe wijst ze naar iets in de omgeving en vertelt Helena wat ze zien. Ze probeert haar moeder een beeld te geven van hoe hun leven op het eiland eruit ziet. Suze negeert de afwezige reactie van Helena.

Na het volgen van het lange, kronkelige schelpenpad komen ze uit op een wat breder fietspad. Het fietspad leidt naar een plein, en daarachter ligt een kleine begraafplaats, met in het midden een kerkje.

P2: Zoals iedere zaterdag, gaan ze, voordat ze naar het strand gaan, langs het graf van opa en oma. Suze zet de tas met zwemspullen op de grond en Juul graaft in de tas om er een plastic fles uit tevoorschijn te halen. Ze loopt met de fles naar het kraantje een paar meter verderop en vult 'm met water. Helena staat een meter van het graf en kijkt afwachtend toe. Suze veegt wat takjes en zand van de steen.

SUZE

We zullen het weer een beetje
netjes maken.

Juul hurkt voor één van de plantjes neer.

JUUL (teleurgesteld)

De bosviooltjes leven niet meer...

SUZE

Gooi je ook wat over de steen?

Juul houdt de fles met beide handen vast en giet zorgvuldig wat water over het graf. Suze wast met haar hand de aarde van de steen.

Onzeker kijkt Helena toe hoe Suze en Juul op een vanzelfsprekende manier bezig zijn met het verzorgen van het graf, terwijl ze met elkaar en ook af en toe tegen haar dode ouders praten.

16 EXT. - STRAND - DAG

p1: Verlegen smeert Juul de rug van Helena in. Haar kleine handjes tasten langzaam en heel precies de breekbare oude vrouwenhuid af. Ze kletsen wat. Helena rilt, maar probeert niet te laten merken dat ze het koud heeft, ze geniet van de aanraking.

Als Suze uit het water komt, ziet ze haar moeder en dochter samen op de handdoek zitten. Ontroerd bekijkt ze hen van een afstandje en wacht met terugkeren tot ze begint te bibberen van de kou.

P2: Ze lopen richting de fietsen. Suze en Helena lopen voorop. Juul loopt achter hen en tilt een grote handdoek met zich mee, een zonnehoed en een fles met water. Ze moet haar armen dicht tegen haar lichaam gedrukt houden, anders glipt de zware waterfles tussen haar armen. Om de zoveel passen moet ze even stoppen om met haar knie de fles een zetje omhoog te geven.

Suze rilt, waarop Helena liefdevol over Suze d'r rug wrijft. Al lopend kijken ze naar een vrouw die langs de kustlijn loopt. Tien meter voor haar een hondje dat uitgelaten achter een stok aanrent. Suze bekijkt haar moeder terwijl ze in stilte verder lopen.

SUZE

Waar ben je eigenlijk geweest?

HELENA

München.

SUZE

Hoe lang was je daar?

HELENA

Zestien maanden.

Suze knikt. Ze kijkt naar haar voeten, die naast de voeten van haar moeder door het zachte zand stappen en zet een wat grotere stap om in hetzelfde tempo als haar moeder te lopen.

SUZE

Hoe was het?

Helena moet lachen.

HELENA

Ja goed. Prima. We speelden Hedda
Gabler, Een poppenhuis, Spoken. Het was Ibsen jaar.

Suze knikt. Helena kijkt naar een ruziënde man en vrouw even verderop.

HELENA

Hij is vast vreemdgegaan.

Suze lacht.

SUZE

Of zij.

HELENA

Nee joh. Het is zijn schuld,
dat zie je zo.

Tien meter verder staat een groep mensen op het ruziënde stel te wachten. Een man op leeftijd verlaat de groep en loopt richting de man en de vrouw. Zijn vrouw probeert hem terug te roepen.

SUZE

Oh jee, nu begint de familie
zich ermee te bemoeien...

Met plezier becommentariëren Suze en Helena de 'voorstelling'.

Bij de fietsen aangekomen, komt Suze er pas achter dat Juul helemaal niet meer bij hen is. Ze kijkt om zich heen, twijfelt even wat ze moet doen en begint dan ongerust terug te lopen. Het begint harder te waaien. Ze roept Juuls naam terwijl ze onrustig om zich heen kijkt. Ze loopt richting het water en ziet dan Juul in een duinpan zitten. Met een takje prikt ze in het zand. Ondertussen kijkt ze steeds om zich heen. Zodra ze Suze in het vizier krijgt, staat ze op, pakt zo snel mogelijk haar spullen bij elkaar en komt naar haar moeder toe gestruikeld. Suze tilt haar op en drukt haar troostend tegen zich aan.

SUZE

Was je ons kwijt?

Juul haalt zogenaamd nonchalant haar schouders op maar houdt haar moeder stevig vast.

p3:

Met zware stappen door het zachte zand loopt Suze geschrokken, met Juul in haar armen, naar de fietsen. Ze zet haar spullen neer en laat Juul van zich afglijden om haar fiets van het slot te kunnen halen. Juul blijft Suze d'r trui vasthouden terwijl ze schuchter naar Helena kijkt die ongeduldig bij haar fiets staat te wachten. Suze zoekt in de tas naar een lange mouwen shirt zoekt voor Juul d'r verbrandde schouders. Helena begrijpt niet waarom het allemaal zo lang duurt en rijdt alvast het duinpad op.

17 INT. - WOONKEUKEN - DAG AVOND

Suze drukt Juul stevig tegen zich aan tot ze bijna geen lucht meer krijgt en speelt 'wil je voelen hoeveel ik van je hou?', wat Juul giechelend ondergaat. Helena zit aan de overkant van de tafel en kijkt naar hen. Lucas komt met een bakje fruit richting Juul.

LUCAS

Nou, komt u maar.

Juul geeft haar moeder een kus. Suze drukt Juul nog even tegen zich aan en zegt dan dat ze oma ook een kus moet geven. Juul schuifelt aarzelend naar Helena toe en geeft haar een kus op d'r wang.

Lucas gaat met Juul naar boven om haar in bed te stoppen en voor te lezen. Suze en Helena blijven samen over aan de tafel. Het is even stil. Helena glimlacht naar Suze.

HELENA

Je hebt een prachtige dochter.

Suze glimlacht terug.

HELENA

Heb je ook zin in wijn?

Suze wil meteen opstaan, was helemaal vergeten om haar moeder iets aan te bieden. Maar Helena duwt haar weer in haar stoel.

HELENA

Nu zal ik eindelijk eens iets voor jou klaarmaken.

Ze zoekt in de keuken naar de wijn. Suze moet haar best doen niet op te staan om haar moeder te helpen, loodst haar pratend door de keuken naar de kelder voor de fles wijn en vervolgens naar het juiste kastje voor de glazen. Het is voor Suze ongemakkelijk om zich door haar moeder te laten verzorgen.

Ze proosten en het is even stil.

HELENA

Werk je nog als vertaler?

Suze knikt.

HELENA

Als freelancer?

SUZE

Ja. Ik werk vanuit huis.

Helena kijkt Suze onderzoekend aan.

HELENA

Mis je de stad niet?

Aangemoedigd door de aandacht van haar moeder vertelt Suze over hun leven op het eiland en laat zich meeslepen in haar verhaal. Het gezicht van Helena verhardt.

HELENA (zogenaamd gemeend)

Ik wist niet dat de stad zo vreselijk voor je was. Wat een hel moeten de weekenden vroeger bij mij voor je zijn geweest.

Misdeeld begint ze de fles wijn, de glazen en de overgebleven spullen van het avondeten op te ruimen. Suze schrikt. Zo snel als ze kan, probeert ze haar verhaal als het ware ongedaan te maken. Ze

bagatelliseert het gevoel van vrijheid en de persoonlijke groei die ze net heeft beschreven. Ze voelt zich schuldig over de ruimte die ze heeft opgeëist, zonder aan haar moeder te denken. Suze helpt Helena met het opbergen van de spullen. Ze zoekt in de kastjes naar toastjes of iets dergelijks.

SUZE

Wil je nog iets?

Suze zoekt, maar kan niets geschikts vinden. Helena glimlacht afstandelijk.

HELENA

Geeft niet. Ik ben ineens heel
moe dus ik kan sowieso maar beter
gaan slapen.

Helena staat op, geeft Suze een kus en loopt de keuken uit. Suze blijft alleen achter. Ze luistert naar haar moeder die de trap op loopt. Op het moment dat ze de deur van de logeerkamer hoort dichtvallen, wordt ze overvallen door paniek. Ze probeert rustig te blijven, pakt de krant die op tafel ligt om haar aandacht af te leiden, maar voelt haar huid tintelen. Ze trekt de hals van haar T-shirt iets wijder. Koortsachtig kijkt ze om zich heen, op zoek naar afleiding. Ze staat op, gaat weer zitten, staat toch weer op en ruimt de laatste spullen van de tafel op.

Lucas komt de woonkeuken binnen.

LUCAS

Wil je nog een glas wijn?

Suze zet gespannen de vaat in de afwasmachine. Lucas rommelt in de kast.

LUCAS

Zijn er nog iets van toastjes ofzo?

Trillerig stopt Suze de laatste kopjes in de al volle vaatwasser.

SUZE

Ik ben van alles vergeten te kopen.

LUCAS

Je kan ook niks.

Lucas knipoogt naar haar. Dan begint Suze plotseling van de spanning te huilen. Lucas omhelst haar lachend, neemt de kopjes uit haar handen om ze op het aanrecht te zetten en houdt haar stevig vast.

LUCAS

Volgens mij moet jij maar
lekker gaan slapen.

Suze leunt in zijn armen, lacht om haar eigen overtrokken reactie en veegt de tranen van haar wangen.

SUZE

Ja, dat is waarschijnlijk wel
een goed idee.

18 INT. - WOONKEUKEN - OCHTEND

Uitgeslapen zet Suze de koffer van Helena bij de voordeur. Ze pakt de rondslingerende schoenen van Juul, zet ze onder de kapstok en haalt die van Helena eronder vandaan om ze naast de koffer te zetten.

Op de keukentafel staat een uitgebreid ontbijt. Suze haalt de broodjes uit de oven en zet de broodmand op tafel. Lucas komt de keuken binnen.

LUCAS

Ziet er goed uit.

Suze probeert de pitten uit de vers geperste sinaasappelsap te vissen.

Als Helena de keuken binnenkomt en gaat zitten, wacht Suze verwachtingsvol op haar blik bij het zien van de ontbijttafel. Maar Helena wrijft vermoeid over haar slapen.

HELENA

Wat een beroerde nacht.
Waarom droom ik toch altijd van
logistieke problemen?

Juul laat één voor één de stukjes cornflakes in haar kom met melk glijden terwijl ze stiekem naar haar oma kijkt. Helena draagt opnieuw een indrukwekkende jurk met bont zwart/rood geruit patroon. De armbanden om haar polsen maken geluid bij iedere beweging die ze maakt. Om haar vinger een ring met de kop van een haan. Aan haar ketting een glimmend blad van goud.

Suze schenkt warme melk in de koffie.

SUZE

Meer?

HELENA

Minder.

Helena ziet dat Suze in de war is en dat ze twijfelt wat ze nu moet doen.

HELENA

Lieverd, zo slap kan ik m'n
koffie niet drinken.

SUZE

Sorry... We drinken het altijd zo.

Helena schuift haar kopje opzij.

HELENA

Ik doe het wel zonder koffie vandaag.

Ze glimlacht er berustend bij.

Suze is van d'r à propos. Helena registreert dit en heeft spijt van haar opmerking.

SUZE

Hoe laat moet je bij de repetitie zijn?

HELENA

Morgen pas.

Suze knikt.

HELENA

We spelen weer De Meeuw van Tsjechov.

HELENA

Weet je nog dat Marcel tijdens die voorstelling in de pauze altijd fanatiek aan het pingpongen was met de jongens van de techniek?

Suze schudt van nee. Ze glimlacht beleefd maar staat dan op om boterhammen te roosteren. Helena komt naast haar staan met ook twee boterhammen.

HELENA

Hij stond zich als een gek uit te sloven. Zwetend en stinkend begon hij dan aan de tweede helft.

Suze schudt weer van nee. Ze wordt er nerveus van. Ze kijkt naar de boterhammen maar die zijn nog niet klaar.

SUZE (mompelend)

Ik hoef toch niet. Jij mag ze.

Suze gaat aan tafel zitten en pakt een nieuwe boterham. Juul houdt zich muisstil en doet alsof ze niets merkt van de spanning. Lucas zet een beker drinken en een appel voor Juul klaar en neemt haar mee naar de badkamer om tanden te poetsen.

Suze en Helena steken tegelijkertijd hun hand uit om de kaas te pakken en raken elkaar hierbij. Suze trekt snel haar hand terug.

SUZE

Sorry...

Helena schuift haar de kaas en de kaasschaaf toe. Maar Suze laat het liggen.

SUZE

Doe jij maar eerst.

Helena pakt Suzes handen vast en kijkt haar met grote ogen aan. Ze lijkt iets te willen zeggen, maar weet niet hoe. Suze houdt haar handen ongemakkelijk voor zich op tafel, maar durft haar moeder niet aan te kijken. Met haar vingers tast Helena de huid van Suzes handen af.

HELENA

Zulke mooie handen...
lieve, zachte, sterke handen,
al toen je een baby'tje was.

Ze voelt de randen rond Suzes nagels, de knokkels, aders en huid. Ze voelt het eeltplekje op Suzes handpalm. Beiden kijken ze naar haar handen, om elkaar maar niet aan te hoeven kijken.

Lucas komt net de kamer binnen. Als hij het intieme moment tussen moeder en dochter ziet, loopt hij weer weg om het niet te verstoren.

19 INT. - AUTO - OCHTEND

p1: Op Helena's schoot ligt het script van het stuk waarvoor ze aan het repeteren is. Ze bladert er doorheen, terwijl ze af en toe eventjes naar Suze kijkt. Suze houdt haar blik strak op de weg voor zich.

p2: Ze komen aan bij de haven. Suze helpt Helena met haar spullen, ziet een platgereden koptelefoonootje op straat liggen en stopt 'm in haar zak. Bij het entreepoortje staan ze stil om afscheid te nemen. De kaartjescontroleur kijkt ongeduldig hun kant op. De boot staat op het punt te vertrekken. Helena stopt het script in haar tas.

HELENA

Hé Suze, ik ben ziek.

Ze lacht. Suze snapt niet wat ze bedoelt en lacht ongemakkelijk mee.

HELENA

Tja... Er is een tumor in m'n hoofd
gevonden. Heel vervelend allemaal.
We moeten maar kijken.

Helena pakt haar koffer over uit Suzes hand en geeft haar een kus.

HELENA

Nou lieverd. Ik moet gauw gaan.
We spreken elkaar.

Ze draait zich om, laat haar kaartje controleren en loopt richting de boot. Suze staat perplex.

Helena loopt met haar koffer de smalle trappen op richting het dek. Vanaf boven ziet ze hoe Suze over de kade loopt en in haar auto

stapt. Helena pakt haar telefoon, wil iets typen, maar weet niet wat en stopt haar telefoon weer weg. Terwijl de auto dieper het eiland inrijdt en steeds kleiner wordt, vaart de boot in tegenovergestelde richting.

20 OMITTED

21 INT. - WOONKAMER/KEUKEN - DAG

Helena haalt het script en haar toilettas uit de koffer en legt ze op tafel. Dan pakt ze een klein nachtlampje, een lavendeldoekje, een slaapmasker en oordoppen. Ze loopt naar de slaapkamer en stopt het kinderlampje in het stopcontact naast haar bed, erop staat het logo #DON'T BE AFRAID. Het lavendeldoekje drapeert ze zorgvuldig over haar kussen, het slaapmasker en de oordoppen legt ze op hun vaste plek op het nachtkastje, als een ritueel.

Ze slentert naar de woonkamer, schuift wat spullen die op de bank liggen opzij en gaat in het halfduister zitten. Ze bekijkt haar woonkamer vol frutsels en tierlantijnen. Tegen de muur tassen vol kleding. Achter haar hangen posters van theatervoorstellingen waarin ze heeft gespeeld. Ze pakt de pluche nepkat die naast haar op de bank ligt, en zet het knopje onder zijn buik op 'on'. Het buikje gaat rustig op en neer, alsof hij slaapt.

Na een tijdje staat ze op, loopt naar de keuken, vult de fluitketel met water en zet 'm op het vuur. Ondertussen kiept ze een plastic tas met was ondersteboven in de gootsteen, knijpt wat afwasmiddel eroverheen en zet de warme kraan open.

Ze pakt een kopje en vindt in een kastje een vergeeld pakje thee. Ze zoekt in de lades naar een thee-ei maar kan er geen vinden. Ze vist een panty uit de berg kleren in de gootsteen. Tussen de rommel op tafel vindt ze een schaar waarmee ze de sok van de panty afknijpt. Ze hangt de panty sok in het kopje, doet er een schepje thee in en giet het kokende water eroverheen.

Ze zet de hete thee op een wiebelige stapel boeken en kijkt moedeloos om zich heen. Dan loopt ze naar een kabinetkast in de hoek van de kamer. Een enorme kast met tientallen deurtjes en laatjes. Van een afstandje zien we Helena rommelen tussen de troep. Uit een zijvakje van een tas haalt ze een schelpje tevoorschijn, een gedroogd bosviooltje, een sinaasappelpit, en stopt ze in één van de laatjes.

22 INT. - STADSSCHOUWBURG, STUDIO - DAG

Helena loopt door een smal, lang gangenstelsel en komt uit bij de studio waar ze repeteren. Alleen de regieassistent is er al. Hij zet stapels glazen op de tafel en thermoskannen met koffie en thee. Helena gaat doelloos bij de tafel staan.

HELENA
(verontschuldiging)
Ik ben een beetje vroeg geloof ik...

De regieassistent schenkt een kop koffie voor haar in.

REGIEASSISTENT

Mis je München?

Ondertussen komen er steeds meer geluiden van de gang. De studio stroomt vol met technici en acteurs. Zodra Leo, de regisseur, aanwezig is, beginnen ze met de repetitie.

Terwijl Helena kijkt naar het spel van haar collega acteurs en wacht tot haar scène komt, gaat de deur van de studio open. Helena kijkt op en ziet Suze aarzelend in de deuropening staan. Als een blij, maar verlegen, kind steekt ze spontaan haar armen half de lucht in en glimlacht opgelucht naar Suze, tranen in haar ogen.

HELENA

Ah je bent er!

Suze dacht haar moeder te verrassen met haar komst en begrijpt de opmerking niet. Leo is afgeleid, kijkt verstoord opzij en draait zich dan weer terug naar de speelvloer.

Helena gebaart dat Suze binnen moet komen. Suze komt twijfelend haar kant op, fluistert gedag en geeft haar een zoen.

Suze gaat tussen Helena en de regieassistent in zitten.

SUZE

(fluisterend)

Hoe gaat het?

Helena gaat er niet op in. Ze aait Suze over haar rug en armen. De regieassistent geeft Suze een hand. Suze stelt zich voor als Suze.

REGIEASSISTENT

(fluisterend)

We hebben elkaar wel eens eerder ontmoet. Toen zat ik nog op de toneelschool en deed ik hier een kijkstage.

Suze knikt gereserveerd. Ze wil eigenlijk alleen met haar moeder zijn.

CELINE (42), een collega actrice van Helena omhelst Suze, onderweg naar de koffietafel.

CELINE

Besta jij ook nog?

Suze glimlacht en Celine knijpt haar even vriendschappelijk in haar schouder voordat ze verder loopt.

Suze probeert opnieuw contact te zoeken met Helena.

SUZE

Hoe voel je je?

Helena wuift het weg alsof Suze doorzeurt over een futiliteit. Ze heeft steeds de neiging Suze aan te raken.

HELENA
(fluisterend)
We hebben 't er later wel over.

Helena pakt Suze's hand in haar beiden handen en glimlacht naar haar. Ze ziet er gelukkig uit. Suze glimlacht terug, waarop Helena zachtjes in haar hand knijpt.

MEDESPELER
(tekst uit Tsjechovs De Meeuw)
*"...al die zenuwen allemaal.
Al die zenuwen. En al die liefde.
Het moet dat meer zijn. Het betovert
iedereen. Of is het zelf betoverd?"*

De acteurs en regisseur kijken afwachtend Helena's kant op, maar ze heeft het niet in de gaten.

MEDESPELER
(grappend)
Gaat Arkadina mee naar de tuin
van het buitenhuis, of blijf je hier?

Betrapt laat Helena Suze's hand los en staat lachend op om naar de speelvloer te lopen.

23 INT. - STADSSCHOUWBURG, STUDIO - DAG

Tot drie keer toe loopt Helena vast in haar tekst. Ze doet enorm haar best maar kan de woorden niet meer terughalen. Ze kijkt wanhopig richting regieassistent, maar die staat afspraken te maken met de decorontwerper.

De ongemakkelijke situatie maakt Helena nerveus. Suze kijkt mee in het script dat op de stoel naast haar ligt en schiet haar moeder te hulp door de tekst te souffleren. Ze doet dit zo onopvallend en goed getimed, dat het lijkt alsof Helena er weer helemaal in zit. Door het zelfvertrouwen dat Helena hiervan krijgt, komt de tekst langzaam weer terug en neemt ze de scène over. Als ze klaar zijn met de repetitie legt Helena even dankbaar haar hand op Suzes wang.

Leo, de regisseur, pakt zijn spullen om te vertrekken en loopt langs Suze.

LEO
Ben je er weer bij de volgende keer?

Hij knikt en loopt, zonder een antwoord af te wachten, door naar buiten. Helena glimlacht naar Suze

HELENA
Bof jij even.

en beantwoordt de blik van een collega-acteur die het met verbaasde blik gadeslaat.

HELENA

Ze heeft altijd al iets in het theater willen doen.

Suze weet niet wat ze moet zeggen en glimlacht beleefd.

24 INT. - STADSSCHOUWBURG, KANTINE - DAG

Helena luistert met een half oor naar het gesprek van haar collega acteurs en kijkt ondertussen van een afstandje naar Suze.

Een beetje opgelaten staat Suze in de rij voor de bar. Ze probeert zich een houding te geven ten opzichte van al die mensen die ze vaag van vroeger kent, toen ze nog een kind was.

Even verderop ziet ze CHARLIE(26) staan; een vierdejaars student die voor haar stage een kleine rol vertolkt. Ook zij staat opgelaten tussen de andere acteurs en probeert mee te doen aan het gesprek, maar ze wordt genegeerd. Suze ziet hoe een acteur tijdens het vertellen van een sterk verhaal, zonder dat hij het doorheeft, pal voor Charlie gaat staan.

Naast Suze staat de kantinejuffrouw van het gezelschap ook in de rij om drank te halen.

KANTINEJUFFROUW

(rokerige stem)

Ha wijfie.

Suze glimlacht beleefd.

KANTINEJUFFROUW

Jij bent ook niets veranderd hè?!

Leo loopt weg van de bar met een paar biertjes en knipoogt naar Suze.

LEO

We zien je morgen hè?

Suze kijkt rond, op zoek naar Helena. Helena is in een discussie verwickeld met haar collega acteurs. In de toneeltekst gaat het over een rieten afdak, maar haar tegenspeler vraagt zich af of ze dat wel kunnen zeggen.

TEGENSPELER HELENA

In het decor staat geen rieten afdak,
maar iets van hout. Moeten we dan niet
gewoon zeggen 'hout'?

Helena lacht uitbundig, pakt een lippenstift uit haar tasje en stift opnieuw haar lippen.

HELENA

Jezus, het is theater!
Je kunt toch zeggen dat iets van
riet is, ook al is het niet van
riet. We creëren een theatrale ruimte.

Haar tegenspeler kijkt moeilijk, bladert door de tekst en is niet overtuigd.

HELENA

We zijn toch ook geen Russen?!

Haar medespelers moeten lachen. Helena vangt Suze's blik en gebaart dat ze zo bij hen moet komen zitten. Suze knikt.

KANTINEJUFFROUW

Doe je mee?

Suze kijkt op naar de kantinejuffrouw. Voor ze er erg in heeft, heeft ze al aarzelend "Ja." gezegd.

Ze pakt een achtergelaten suikerzakje van de bar en stopt 'm in haar jaszak. De vrouw knipoogt naar haar.

KANTINEJUFFROUW

Pas maar op dat je niet zo wordt
als je moeder.

Suze lacht.

SUZE

Te laat.

Helena doet alsof ze naar haar collega luistert, maar schuift ondertussen haar jas die op de bank ligt opzij, om plaats te maken voor Suze die hun kant op komt. Suze zet een biertje voor Helena neer en komt bij haar zitten.

SUZE

Mam, vertel nou even wat er
is gebeurd...

Helena glimlacht naar Suze en trekt dan een passerende medespeler aan z'n jasje om Suze aan hem voor te stellen. Terwijl Helena in gesprek raakt met de acteur, ziet ze Suze's verwarring en mompelt tussen neus en lippen door

HELENA

Het komt wel, echt.

Er loopt een ober langs met een grote schaal bittergarnituur en biedt er één aan aan het groepje achter hen. Uit baldadigheid slaat Charlie uit het niets met haar platte hand vol in de bitterballen. De acteurs kijken even verstoord haar kant uit...

CHARLIE

(droog)

Oeh, heet.

...en gaan dan verder met hun gesprek.

Suze vangt Charlie's blik en Charlie maakt een 'oeps' gebaar. Als Suze zich terugdraait, zit Helena al niet meer naast haar. Helena staat verderop te praten, Suze vangt flarden van haar gesprek op.

HELENA

Zij is mijn dochter... mijn kindje...

25 EXT. - STAD/HAVEN/EILAND - AVOND

Point of view van Suze vanuit de tram: de gebouwen, straten en stadsparken van Amsterdam glijden voorbij. Mensen. Drukke. Bewegend licht. Klingelende trams. Dronken toeristen. Chaotisch verkeer. Een keurig geklede vrouw met pak en hoed heeft een duif op haar schouder, de duif eet pluusjes uit de opstaande rand van haar hoed. Een verloren laars is ondersteboven op een 'Amsterdammertje' gezet. Een man is op het stenen trappetje van een huis in slaap gevallen en omhelst de stenen paal aan de zijkant van de trap. Een jongen staat tegen een muur geleund te wachten, achter hem een enorme reclame poster met daarop het decolleté van een vrouw.

Een portret van de stad door het raam van de tram.

In de trein staart ze door het raam naar buiten. Ze speelt gedachteloos met de stift die op de krant voor haar is blijven liggen. Ze pakt de stift en tekent op het raam een klein mannetje op een fiets. Het lijkt alsof hij door het landschap racet.

In het donker staat ze op het dek van de boot.

26 INT. - SLAAPKAMER - NACHT

p1: Het is donker en stil in huis. Suze doet haar jas uit en loopt meteen door naar boven. Ze kleedt zich uit en kruipt bij Lucas in bed.

SUZE

Sorry dat ik zo laat ben...

Lucas is al bijna in slaap en mompelt iets terug dat ze niet verstaat. Hij draait zich om, slaat zijn arm om haar middel en valt weer in slaap.

Suze kan niet slapen. Ze pakt voorzichtig zijn hand en draait zich op haar rug. Ze ligt even te woelen en staat dan toch maar op om nog een keer naar de wc te gaan. Voordat ze terug naar bed gaat, kijkt ze nog even bij Juul.

p2: Juul heeft het dekbed van zich afgeschopt en ligt met wijd uitgestrekte armen te slapen. Met haar rechterhand omklemt ze stevig een stoffen konijn.

Suze luistert naar haar rustige ademhaling, streelt haar haren en maakt haar vingers één voor één los, zodat ze de knuffel loslaat en haar hand ontspant. In gedachten verzonken streelt Suze de huid van Juuls hand en bekijkt haar vingers. Ze voelt de randen rond Juuls nagels, de knokkels, aders en huid.

27 EXT. - DUINEN - DAG

Juul zit bij Suze achterop, achterstevoren, en heeft een mier gevangen die ze over haar handen en armen laat kruipen. Ondertussen doet ze verslag van deze bijzondere diersoort, als was ze verslaggever van een natuurdocumentaire. Lucas en Suze zijn duidelijk gewend aan het geklets.

28 INT. - ZWEMBAD - DAG

Suze helpt Juul met uitkleden terwijl Juul opschept dat ze bijna haar A diploma gaat halen, en dan haar B en dan haar C. Suze sjort aan de mouw van haar shirt en lacht.

SUZE

Begin maar eens met je A.

Juul steekt netjes haar voeten in het zwempak als Suze dat vraagt.

JUUL

Wanneer moet ik eigenlijk met kleren aan zwemmen?

Ze verzamelen hun spullen en bergen ze op in één van de kluisjes. Voordat Suze haar tas opbergt, kijkt ze nog even op haar telefoon.

Lucas en Suze hebben het over het vertrek van een collega van Lucas terwijl ze richting de douches lopen en met een half oog Juul in de gaten houden die, zonder haar zwembandjes om, al richting het zwembad rent.

29 INT. - ZWEMBAD, SNACKBAR - DAG

Met natte haren zitten ze aan het tafeltje van de snackbar naast het zwembad en eten patat. Juul zit met één bil op haar stoel en eet zo snel mogelijk haar bakje leeg.

LUCAS

Beetje rustig aan hè?
Het is geen wedstrijd.

JUUL

Weet ik.

Juul klokt haar beker drinken leeg en klautert op het speeltoestel. Suze lacht om het fanatisme waarmee Juul omhoog klimt.

Lucas is in het gras gaan zitten. Suze komt bij hem zitten, leunt tegen hem aan, doet haar ogen dicht en geniet van de zon.

Na een tijdje opent Suze haar ogen, zonder zich op te richten.

SUZE

Ik zou eigenlijk wel meer bij
Helena willen zijn, nu ze ziek is.

Lucas kijkt naar d'r, gaat met z'n hand door haar haren.

LUCAS

Snap ik.

Hij kijkt naar Juul die inmiddels op haar kop hangt.

LUCAS

Daar moet je maar de tijd voor nemen.
Ik kan best wat dingen overnemen thuis.

30 INT. - HAVEN - DAG

Ze rijden de haven binnen, parkeren de auto en komen erachter dat ze later zijn dan gepland. De boot ligt klaar en er gaan al mensen aan boord. Suze pakt haar spullen uit de achterbak.

SUZE

(tegen Lucas)

Ik moet maar gauw gaan.

Als Juul doorheeft dat ze niet meer, zoals afgesproken, iets gaan drinken op het terras van het havenrestaurant, moet ze van de teleurstelling huilen. Suze tilt haar op en probeert haar te troosten.

SUZE

Als ik terug ben, gaan we
samen iets drinken op het terras.

Maar Juul wil niet getroost worden en blijft huilen en haar moeder stevig vasthouden. Suze peutert Juul d'r armen los, hevelt haar over naar Lucas, geeft ze allebei een zoen, en nog één, en nog één.

SUZE

Nu moet ik gaan. Anders wordt het
te moeilijk.

Lucas houdt Juul vast, troost haar, veegt de tranen uit haar gezicht en geeft Suze een kus.

LUCAS

Komt wel goed.

Huilend zwaait Juul Suze uit. Suze draait zich nog een keer om om te zwaaien, moet haar impuls terug te lopen en Juul te troosten onderdrukken en loopt door naar de boot.

31 INT. - ZIEKENHUIS - DAG

Suze en Helena komen door de automatische glazen schuifdeuren de hal van het ziekenhuis binnen en lopen naar de balie.

RECEPTIONISTE
(in de telefoon)
Goedemorgen, OLVG oost, kan ik u helpen?

HELENA
Goedemorgen. Ik heb een afspraak om
10 over half 11.

De receptioniste luistert naar de stem aan de andere kant van de lijn en gebaart ondertussen naar Helena dat ze moet wachten. Helena lacht uit ongemak.

Helena draagt een bril met dik zwart elastiek om haar hoofd, met de zonnebrilkleppen omhoog geklapt. In haar hand een knalrode, ronde tas, gemaakt van pluizige stof, alsof het een opgeblazen fantasiedier is. Om haar polsen en hals glimmen opvallende sieraden.

Helena haalt twee broeken uit een plastic tas tevoorschijn en laat ze triomfantelijk aan Suze zien.

HELENA
Heerlijke broeken heb ik gekocht.
Van zijde, want dat zit zo lekker.
Daar wil je er wel tien van hebben, toch?
Heel zacht, voel maar.

Ze houdt de broek voor Suze, die niet meteen voelt.

HELENA
Voel maar.

Suze voelt gehoorzaam de stof en knikt.

Helena neemt plaats in de wachtkamer. Als Helena haar patiëntenpas in haar portemonnee stopt, ziet Suze vanuit haar ooghoek een jeugdfoto van zichzelf achter het raampje zitten. Ernaast een fotootje van Juul als baby.

HELENA
Droge keel.

Suze probeert het haar moeder zo aangenaam mogelijk te maken. Ze neemt haar jas aan, houdt haar tas vast en haalt een bekertje water uit de waterkoeler in de hoek van de wachtkamer. Helena neemt een zuinig slokje en zet het plastic bekertje dan op het tafeltje naast haar.

HELENA
Koud. Daar krijg ik hoofdpijn van.

Ze worden door de arts binnengeropen.

ARTS

Hier naar links.
U mag in de rode stoelen plaatsnemen.

Helena knijpt even bemoedigend in Suze d'r bovenbeen.

ARTS

U heeft vorige week weer een MRI-scan gehad... En ik zal maar meteen met de deur in huis vallen, het ziet er niet goed uit. Wat we zien is dat de uitzaaiingen zijn toegenomen. En dat er een nieuw plekje bij is gekomen.

Helena knikt naar de arts. Vanuit haar ooghoek kijkt ze naar Suze.

ARTS

We zien progressie in de slaapkwab, die grenst aan de hersenstam. Er is een apart geheugencircuit, wat in die slaapkwab aanwezig is. Dat zal ook, voor een deel, zijn aangetast.

De arts wacht even en geeft Helena de ruimte om te reageren, maar het lijkt nauwelijks binnen te komen. Helena kijkt naar Suze. Suze pakt haar hand en kijkt haar geschrokken aan.

ARTS

U zult merken dat dingen van lang geleden nog een hele tijd goed gaan. Maar de korte termijn, alles wat net is gebeurd, wordt moeilijker. U zult hulp nodig gaan hebben en moet erover nadenken hoe u dat gaat aanpakken. Is er familie, of zijn er vrienden, die u kunnen bijstaan als u vanzelfsprekende, alledaagse dingen niet meer zelf kunt doen?

Gespeeld kwetsbaar kijkt Helena naar Suze en knijpt even in Suzes hand.

32 EXT. - ZIEKENHUIS, GANG - DAG

Terwijl ze door de gang van het ziekenhuis lopen, trekt Helena Suze tegen zich aan, slaat haar arm om Suzes schouders en kust haar op d'r haren. Ze probeert in hetzelfde ritme te lopen, zodat Suze haar niet loslaat.

HELENA

Beloof me dat je niet boos bent?

SUZE

(verbaasd)

Ik ben niet boos.

Helena glimlacht dankbaar.

HELENA
Je bent de liefste.

33 INT. THEATER - DAG

Terwijl Suze met Lucas telefoneert, struint ze door het gebouw en komt in de kelder terecht, tussen de afgedankte rekvisieten en decorstukken. Als ze ophangt, hoort ze een ritme uit een drumcomputer. Ze stopt haar telefoon in haar broekzak en loopt richting het geluid.

Charlie slentert door de zo goed als lege ruimte, schrijft iets op en plakt een stuk tape met het woord 'rooster' naast het luchtrooster in de muur. Dan schrijft ze het woord 'spat' op een stukje tape en plakt het naast een wit vlekje op de grond. Op de tafel zit een sticker met het woord 'tafel'. Op de stoel één met het woord 'stoel'. Bij het lichtknopje één met het woord 'knopje'. Op de grond, in de hoek één met het woord 'hoek'.

Suze staat er een tijdje gebiologeerd naar te kijken. Charlie merkt haar op en gebaart dat ze erbij moet komen. Suze schudt glimlachend haar hoofd.

SUZE
Ik moet weer naar boven.

Charlie haalt haar schouders op.

CHARLIE
(luchtig)
Je weet niet wat je mist.

Suze glimlacht.

CHARLIE
Ik heb vanmiddag mijn ene regel tekst, maar daar moet ik geloof ik heel blij mee zijn. Zie je dan.

Charlie grijnst. Suze groet en loopt terug naar de repetitie van Helena.

34 INT. - WOONKAMER/SLAAPKAMER - AVOND

p1: Bij binnenkomst raapt Suze de stapel post, die in de hoek van de gang is geschoven, bij elkaar, neemt het mee naar binnen en zet haar tas met slaapspullen neer. Helena gaat vermoeid op de bank zitten en schuift geïrriteerd een folder van een speelgoedwinkel opzij.

HELENA
Post waar kinderen van gaan zeuren.

Suze lacht verbaasd om de opmerking, maar ziet bij Helena geen spoor van ironie. Ze pakt een dekentje van de bank en dekt Helena toe. Helena doet haar ogen dicht. Suze stopt een kussen achter Helena's nek en aait haar over haar haren. Helena doet haar ogen open.

HELENA

Wat zit je in mijn haar te kroelen?

Suze trekt haar hand terug en lacht ongemakkelijk. Helena glimlacht en pakt haar script om tekst te leren.

SUZE

Ik zal een boterham voor je maken.

HELENA

Die stampende kindervoetjes boven werken me op de zenuwen.

Suze zet haar tas op tafel en haalt er wat boodschappen uit tevoorschijn.

HELENA

Hou eens op met dat gekraak...

Suze loopt met de tas naar de keuken, om daar de boodschappen zo stil mogelijk uit de tas te halen en op te bergen. Ze haalt de natte kleren uit de gootsteen en spoelt de inmiddels stinkende was uit.

Ze smeert een boterham, zet hem naast Helena op een tafeltje en gaat terug naar de keuken. Moedeloos kijkt ze naar de bende. Tussen de troep op het aanrecht vindt ze een kopje met een verkleurde pantykous vol gore drab erin. Ze vist de panty eruit, vraagt zich af wat het in godsnaam is en gooit het in de vuilniszak. Ze zoekt in de kastjes, vindt een grote emmer, stapelt 'm vol met vuile afwas en loopt richting de badkamer.

HELENA

Wil je alsjeblieft je schoenen uit doen?

Suze trekt gehoorzaam haar schoenen uit. Helena probeert zich te concentreren op het leren van haar tekst.

HELENA

Sorry hoor...

SUZE

Maakt niet uit.

Suze loopt op haar sokken verder. Ze laat het bad vollopen, doet er een grote scheut afwasmiddel bij en zet het aangekoekte servies in bad.

Op zoek naar iets nuttigs om te doen, gaat ze aan tafel zitten, pakt het script, een perforator en een plastic map uit haar tas en maakt

gaatjes in de papieren. Ze doet alles heel langzaam, om zo min mogelijk geluid te maken.

Dan gaat Suze d'r telefoon. Helena krimpt in elkaar bij het plotseling schelle geluid. Van schrik drukt Suze Lucas weg.

Helena trekt haar jas, die op de leuning van de bank ligt, naar zich toe, maakt zich klein en gaat eronder liggen.

HELENA

Ik heb ruimte nodig.

Suze verstijft, kijkt naar haar moeder op de bank, twijfelt, en pakt dan haar spullen bij elkaar. Als Helena ziet dat Suze haar jas aantrekt, komt ze overeind zitten en kijkt haar teleurgesteld aan.

HELENA

Ga je weg?

Vanuit haar ooghoek ziet Suze zichzelf, in de spiegel op de grote kast naast de deur. Ze schrikt van hoe ze daar verward in het midden van de kamer staat.

Ze is duidelijk van haar à propos, maar herpakt zichzelf. Suze trekt haar jas uit en duwt de schuifdeur met het glas, en daarmee haar spiegelbeeld, opzij om haar jas op te hangen.

Ze loopt naar haar moeder toe.

SUZE

We zijn moe. Ik ga slapen. En jij ook.

Helena kijkt Suze verbaasd aan vanonder haar jas.

SUZE

Zal ik nog even helpen?

Helena knikt en Suze hangt opgelucht Helena's jas aan de kapstok.

p2: Als ze in de slaapkamer komt, ziet ze wat voor gore bende het is.

HELENA

Ik ben ermee bezig.

Ze slaat het dekbed open en ziet het bevlekte beddengoed. Helena scharrelt gegeneerd tussen haar spullen terwijl Suze de lakens afhaalt, nieuw beddengoed pakt en kordaat het bed opmaakt.

35 INT. - SLAAPKAMER - AVOND

Suze en Helena zitten onderuitgezakt naast elkaar op het grote bed. Moe maar ontspannen kijken ze naar *Temptation Island* en becommentariëren met plezier wat de mensen doen en zeggen.

36 INT. - KEUKEN/WOONKAMER - AVOND

Suze ruimt de keuken op, veegt het aanrecht schoon en hangt het schoonmaakdoekje met haar rechterhand over de kraan. Ze loopt weg, maar hapert even. Ze lijkt iets te onderdrukken, loopt dan door naar de kamer.

Als ze zich in de bijkamer klaarmaakt om naar bed te gaan, gaat ze toch nog even terug en raakt het doekje kort met haar linkerhand aan.

Al tandenpoetsend loopt ze rond en bekijkt de grote kabinetkast in de hoek van de kamer. Ze opent laatjes en deurtjes en bekijkt de zorgvuldig opgeborgen spulletjes, die staan voor verschillende periodes uit haar moeders leven. Zo snuffelt ze tussen de herinneringen en lijkt op zoek naar iets.

Als ze een laatje onderin de kast openschuift, vindt ze een marmeren sieradendoosje met ingelegd parelmoer. Nieuwsgierig opent ze het doosje en vindt, op een kussentje van watten, een melktandje.

37 INT. - WOONKAMER - OCHTEND

Helena zit in haar badjas aan de ontbijttafel. Suze maakt al krakend een nieuw pak crackers open. Het lukt niet meteen om er één uit te krijgen, waardoor Helena geïrriteerd opkijkt. Suze laat de cracker voor wat het is en pakt een boterham.

Terwijl Suze een gekookt ei pelt en haar boterham belegt, leert Helena haar tekst en eet niks. Suze pakt het zout en mompelt iets. Helena kijkt geprikkeld op.

HELENA

Ik versta je niet.

SUZE

(harder nu)

Waarom staat er een houdbaarheidsdatum
op een potje zout?

Helena drukt met haar vingers op haar ogen terwijl ze Suze geïrriteerd stil 'shhht'.

Suze neemt een hap van haar boterham en probeert zo geruisloos mogelijk de kaas uit de verpakking te halen.

HELENA

Je smakt.

38 INT. - BOOT - DAG

Gespannen ademt Suze de frisse zeelucht in en probeert zich te concentreren op dat wat ze om zich heen ziet. De horizon. De wolken. Een meeuw. De reling. Een witgeverfde schroef op de paal. Ze raakt met haar linkerhand de koele schroef aan, dan nog even kort met haar rechterhand. Nog een keer met haar linkerhand, en dan nog een keer met rechts. Ze kijkt om zich heen en wordt langzaam iets rustiger. Het voordek is beschilderd met witte en gele lijnen, die het dek in vlakken opdelen. Ze twijfelt, maar raakt dan met de punt van haar

linkerschoen de gele lijn voor haar aan, vervolgens doet ze hetzelfde met de punt van haar rechterschoen. Ze maakt zich los van de lijn, draait zich richting de zee en haalt diep adem.

39 INT. - SCHOOL, AULA - DAG

Er is weekafsluiting op school. Juul en Gus zitten in een kartonnen poppenkast op het podium en doen alsof dat een tv is. Ze bespreken onbenullige gebeurtenissen op school alsof het wereldschokkend nieuws is. Juul is zo goed als voortdurend aan het woord, maar af en toe geeft ze de microfoon aan Gus en mag hij ook iets zeggen, dingen als "*Verder niets bijzonders*" of "*Morgen meer*", wat voor gelach zorgt onder de ouders.

Suze is te laat en komt gehaast door de klapdeuren naar binnen. Zo onopvallend mogelijk komt ze naast Lucas op de bank tussen de andere ouders zitten. Ze kijkt naar Juul op het podium en doet alsof ze er al een hele tijd zit.

LUCAS
(fluisterend)
Het is bijna afgelopen.

Hij krijgt geen reactie en kijkt naar Suze die strak voor zich uit blijft kijken. Dan moet Suze opeens huilen. Ondertussen probeert ze naar Juul te blijven kijken, zodat zij niets doorheeft. Lucas schrikt van haar tranen en slaat zijn arm troostend om haar heen.

LUCAS
(fluisterend)
Wat is er?

Suze schudt haar hoofd.

SUZE
(fluisterend)
T is niets ergs.

Gus staat op een stoel, houdt een bordje voor zich met de tekst 'de avond' en laat zich van de stoel vallen. Als hij weer overeind is gekomen, maken Juul en Gus een diepe buiging en het publiek begint te applaudisseren. Suze en Lucas gaan staan en klappen en zwaaien. Lucas stoot met zijn voet Suzes tas om en Suze bukt om de tas overeind te zetten. Als ze weer omhoog wil komen, moet ze zich inhouden om de tas niet ook even met haar linkerhand aan te raken. Ze probeert zichzelf in te houden, maar doet het toch. Als ze al applaudisserend weer omhoog komt, zijn Juul en Gus al van het podium verdwenen en staan er drie nieuwe kinderen klaar voor hun optreden. Ze heeft hun vertrek gemist.

Na afloop rent Juul op Suze af. Suze tilt haar op.

SUZE
Je bent de beste nieuwslezer die ik ooit heb gezien.

Juul duikt met haar neus in haar moeders nek. Suze drukt haar stevig tegen zich aan.

SUZE

Ik heb je wel gemist hoor.

Juul laat zich van haar afzakken en rent naar de tafel met plastic bekertjes en limonade. Gus komt beteuterd naast haar staan.

GUS

We zijn 'Het weer' vergeten.

Juul haalt haar schouders op, pakt met beiden handen de grote kan limonade op en schenkt drie bekertjes tot de rand vol.

40 INT. - BADKAMER/SLAAPKAMER - AVOND

Lucas spoelt zijn tandenborstel af en legt 'm op het randje boven de wastafel. Hij trekt zijn T-shirt uit en ziet dat Suze al tandenpoetsend zijn tandenborstel in het bekertje zet.

Hij gaat in bed liggen en Suze kleedt zich uit. Als ze haar broek uittrekt en per ongeluk met haar rechterelleboog tegen de kast stoot, raakt ze ook even kort haar linkerelleboog aan. Lucas doet alsof hij het niet ziet.

Ze komt in bed liggen en kruipt tegen hem aan. Hij slaat zijn arm om haar heen.

LUCAS

Hoe was het?

Suze kust hem. Hij zoent terug, maar niet echt overtuigend.

LUCAS

Hoe was het om weer in de stad te zijn?

Suze haalt haar schouders op.

SUZE

Oké...

Ze kust hem nog een keer. Nu zoent hij wel terug. Zij streelt zijn haren, zijn nek, zijn rug. Hij kijkt haar aan.

LUCAS

Hoe gaat het?

Suze pakt zijn hoofd tussen haar handen en lacht.

SUZE

Goed.

Ze haalt haar handen nog eens door zijn haar en kust hem. Hij laat zich zoenen, streelt haar en neemt haar in zich op.

LUCAS

Wil je het er niet over hebben?

Suze grijnst en legt haar handen op zijn handen.

SUZE

Ik wil het er best over hebben,
maar het is niet aan de hand.

Hij kijkt haar afwachtend aan. Zij kijkt terug, uitdagend.

SUZE

Echt niet.

Ze pakt zijn hand, voelt aan zijn nagels, dan zijn vingerkootjes en handpalm.

LUCAS

Mijn handen zijn niet symmetrisch,
helaas.

Hij trekt zijn handen als klauwen richting haar gezicht. Suze draait lachend haar gezicht weg in het matras.

SUZE

(pestend)

Je was het beste dat ik kon krijgen.

Als straf kietelt hij haar in d'r zij. Met haar haren statisch van het laken schiet ze overeind. Al lachend probeert ze van hem weg te komen, gilt, maar hij kent geen genade en geeft haar de kieteldood.

41 INT. - WOONKAMER - DAG

Lucas maakt zich klaar om naar de werkplaats te gaan. Hij probeert ongeduldig een kluwen snoeren uit elkaar te krijgen. Vloekend trekt hij aan de draden. Het lukt niet. Gefrustreerd smijt hij de kluwen in z'n geheel in de prullenbak. Omringd door netjes georganiseerde stapeltjes papieren zit Suze aan de eettafel over het script gebogen. Lucas geeft haar een kus.

LUCAS

Leg het nou even weg, je hebt vrij
vandaag.

Suze glimlacht triomfantelijk naar hem.

SUZE

Ik ga er hoogstpersoonlijk voor zorgen
dat het een succes wordt.

Lucas pakt zijn tas.

LUCAS
(mompelend)
Pick your battles.

Hij geeft Juul een zoen in haar nek terwijl hij doet of hij haar opeet en gaat weg. Suze kijkt op haar telefoon.

Nog voordat het water in de waterkoker kookt, zet Suze ongeduldig de pan al op het vuur. Ze is de aardappels aan het schillen en leest ondertussen in haar papieren. Ze kijkt nog een keer op haar telefoon.

Juul oefent met haar drukstokjes een ritme op de tafel. Het getik werkt Suze op haar zenuwen.

SUZE
Liefie, wil je alsjeblieft even op
je kamer gaan oefenen?

Juul verzamelt verbaasd haar spullen en is onderweg naar boven als er wordt aangebeld. Ze doet open. Gus staat voor de deur.

GUS
Spelen?

Juul twijfelt even, haalt dan haar schouders op.

JUUL
Ok.

Gus komt achter Juul aan de kamer binnen. Suze kijkt even op vanuit haar papieren.

SUZE
Ha Gus.

Gus zegt gedag en loopt dan meteen door naar de kast met speelgoed.

Juul houdt haar moeders bewegingen nauwkeurig in de gaten en is zich ineens heel bewust van de herrie die Gus maakt bij het graaien in de bak met lego. Juul fluistert dat ze een kasteel maken met vier torens en een slotgracht. Gus graaft verder zonder op te kijken.

GUS
Waarom fluister je?

Juul voelt zich betrappt en doet alsof ze meehelpt met bouwen, maar kijkt ondertussen naar haar moeder die vermoeid naar haar papieren staart en op haar telefoon kijkt. Als Gus opnieuw lawaaiert in de bak met lego graaft, kijkt Suze verstoord op. Ze raakt even kort met rechts en dan met links de tafel aan. Juul schuift het bouwwerk naar Gus en trekt de bak met steentjes naar zich toe.

JUUL
Ik mag zoeken, goed?

Gus haalt zijn schouders op en stapelt de gevonden steentjes op elkaar.

Suze belt Helena om te vragen hoe het gaat, maar ze neemt niet op. Juul probeert zo stil mogelijk een vierkant steentje te zoeken, maar het duurt Gus te lang dus hij graait ook in de bak. Suze kijkt opnieuw geïrriteerd op en buigt zich dieper over haar papieren. Ze raakt even kort met rechts, en dan met links de tafel aan. En nog een keer. En nog een keer.

Inmiddels is de toren zo hoog geworden dat ie omvalt en Gus enthousiast gilt. Suze schiet overeind.

SUZE

En nou is het klaar!

Beduusd schuiven Juul en Gus de steentjes op een berg.

SUZE

Ga maar buitenspelen.

Gehoorzaam sluipen ze de woonkamer uit.

Suze probeert zich te concentreren, het lukt niet. Ze heeft spijt van haar uitval.

42 INT. - TUINCENTRUM - DAG

Suze en Juul lopen met een kar langs de rijen planten. Suze bekijkt de planten, maar houdt ondertussen Juul in de gaten. Juul houdt met één hand de kar vast en volgt in zichzelf gekeerd Suzes tempo.

Suze stopt bij een tomatenplant.

SUZE

Vind je 'm mooi?

Juul knikt. Suze hurkt bij Juul neer en trekt haar tegen zich aan.

SUZE

Dan gaan we deze kopen. En als ik dan terugkom, gaan we samen de tomaatjes opeten.

Juul knikt. Suze zorgt dat Juul haar aankijkt.

SUZE

Vind je dat een goed idee?

Juul glimlacht en Suze geeft haar een kus in haar nek waarop Juul grinnikend haar gezicht wegduwt.

Ze tillen de grote plant samen op de kar en terwijl ze richting de kassa lopen, herhaalt Juul ernstig dat zij voor de plant zal zorgen en 'm water zal geven. Suze beaamt het terwijl ze de zakken aarde omhoog houdt zodat de caissière de streepjescode kan scannen.

43 INT. - HUIS SUZE, SLAAPKAMER - AVOND

Lucas kriebelt Suze d'r blote rug. Suze ligt op bed, armen langs haar lichaam gespreid. Als hij te lang aan één kant kriebelt, beweegt zij haar schouder zo dat hij van plek verandert.

Hij streelt haar rug, haar armen, haar benen. Hij streelt haar voeten, haar kuiten, haar bovenbenen en streelt met zijn hand tussen haar benen. Suze komt iets omhoog met haar billen. Hij kust haar in d'r nek en komt dichtert tegen haar aan liggen. Suze draait zich om, zoent hem en streelt hem over zijn borst, zijn buik, zijn armen en draait zich zo dat hij de andere kant van haar hals zoent. Zij kust zijn buik en maakt zijn riem los. Hij trekt zijn broek uit en zoent haar borst. Suze gaat met haar handen door zijn haar en draait zich zo dat hij als vanzelf haar andere borst kust.

44 INT. - SLAAPKAMER - OCHTEND

Suze aait Juul over d'r haren. Heel langzaam begint er wat te bewegen onder de deken en dan komt er een slaperig gezichtje te voorschijn.

SUZE

Ik heb me verslapen. We zijn een
beetje laat.

Suze staat op om kleren uit de kast te pakken en Juul klimt uit bed. Ze trekt haar pyjama uit en trekt de broek en het T-shirt aan die Suze haar aangeeft. Suze geeft haar een rode trui aan.

JUUL

Die prikt.

Suze luistert maar half en legt de spullen op het bureautje recht.

SUZE

Maakt niet uit.

Juul twijfelt of ze het nog een keer zal zeggen, maar ziet Suzes gespannen gezicht en trekt de trui dan toch maar aan zonder verder te protesteren.

45 EXT. - SCHOOLPLEIN - OCHTEND

Suze heeft Juul stevig tegen zich aan gedrukt en overlaadt haar met zoentjes in haar nek.

SUZE

Veel plezier vandaag liefje.

Terwijl Juul zich aan Suzes rechterschouder vasthoudt en zich kietelig in haar nek laat zoenen, raakt Suze even kort haar eigen linkerschouder aan. Dan maakt ze Juul van zich los en geeft haar een duwtje richting de school.

Suze blijft even staan om Juul na te kijken. Als ze zich omdraait om haar fiets te pakken, komt Juul weer giechelend het kader in gerend. Ze rent naar Suze toe, plakt zich tegen haar aan en slaat lachend haar armen om haar heen. Suze trekt haar tegen zich aan omhoog en overlaadt haar nog een keer met zoentjes in haar nek. Dan buigt Suze naar voren en zegt iets tegen Juul dat we niet verstaan. Juul laat haar los en loopt gehoorzaam richting de school. Suze zwaait haar na en raakt even kort met haar linkerhand haar rechterbovenarm aan. Ze draait zich gespannen om, haalt haar fietssleutel uit haar jaszak, maar wordt dan opnieuw door Juul besprongen. Juul giechelt, maar de onderhuidse spanning is voelbaar. Suze probeert lief te blijven, maar kan het getrek aan haar lijf niet verdragen en duwt Juul dan fel van zich af. Juul verstijft.

Suze tilt Juul geschrokken op en Juul laat zich verdoofd een laatste keer door Suze kussen. Dan laat Juul zich naar beneden zakken en loopt apathisch richting de ingang van de school, haar blik strak naar voren gericht.

46 INT. - GANG/KEUKEN - MIDDAG

Juul ritst haar jas open, wurmt zich uit haar jas zonder haar tas af te doen en loopt direct door naar de keuken.

Ze rommelt in de kast en heeft de snoeptrommel te pakken. Met een stuk koek in haar mond, propt ze dropjes in haar zak. Dan komt Lucas binnen.

LUCAS

Wat ben je aan het doen?

Juul kauwt schuldbewust de koek weg.

JUUL

Ik heb honger.

Hij geeft haar een kus op d'r haren.

LUCAS

Dat komt goed uit. Want ik heb veel en lekker eten.

Hij zet de kartonnen doos boodschappen op tafel, vist Juuls jas uit de hengels van de tas, hangt ze beiden aan een haakje van de kapstok en vult de koelkast met de boodschappen.

Juul slentert stilletjes weg. In de gang pakt ze de gieter, doet de buitendeur open en vult 'm onder het buitenkraantje. Ze loopt met de zware, volle, gieter naar de woonkamer, geeft de plant water en telt de tomaatjes.

Plotseling loopt Juul stampvoetend naar de keuken, waar Lucas aan het opruimen is.

JUUL

Heb jij dat gedaan?!

Lucas weet niet waar ze het over heeft. Machteloos stampt Juul op de grond.

JUUL

Je hebt van de tomaatjes gegeten!

Lucas probeert niet te lachen.

LUCAS

Ik zal het nooit meer doen.

Juul duwt kwaad tegen zijn benen.

JUUL

We zouden ze pas opeten als
mama weer terug is.

Nu wordt Lucas zich pas bewust van de lading die het voor Juul heeft en hij hurkt bij haar neer.

LUCAS

Sorry liefje, ik had er niet
bij nagedacht. Ik zal het nooit
meer doen. Echt niet. Beloofd.

Hij trekt Juul tegen zich aan en geeft haar een knuffel.

LUCAS

Is het weer goed?

Juul laat zich aanhankelijk in zijn armen vallen. Ze pakt zijn arm en legt 'm over haar schouder.

47 INT. - WERKPLAATS - DAG

Juul zit op Lucas z'n bureau terwijl Lucas met een collega de bestellijst doorneemt. Juul verveelt zich.

JUUL

Mag ik naar Sjors?

LUCAS

Ja. Vraag eerst even of hij
tijd voor je heeft.

Juul knikt gehoorzaam en gaat richting de voorkant van de garage. Ze gaat op zoek naar Sjors, een collega van Lucas, maar kan hem niet vinden. Ze dwaalt rond in het pand en gaat de werkplaats binnen. Ze slentert langs de bakken met schroeven, moertjes en spijkers, haalt er af en toe één uit en stopt 'm in haar zak. Dan schopt ze per ongeluk tegen een duimstok. Ze pakt hem op, bekijkt hem en loopt terug naar haar vader om te laten zien wat ze heeft gevonden.

Als ze bij de kamer van Lucas aankomt, ziet ze dat hij in gesprek is met Annick. Ze stopt, twijfelt even, maar gaat dan toch naar binnen.

JUUL

Pap?

Lucas legt zijn hand op Juuls haren zonder naar haar te kijken. Juul wacht eventjes geduldig, maar vraagt dan toch nog een keer.

JUUL

Pap?

LUCAS

Even wachten...

Ze houdt de duimstok omhoog, maar Lucas ziet het niet. Ze trekt hem aan zijn broek, dan aan zijn trui.

JUUL

Pap?

Als Lucas klaar is, kijkt hij geïrriteerd om.

LUCAS

Ja...? Nu mag jij.

Juul weet opeens niet meer wat ze wilde zeggen, geeft hem de schroefjes die ze heeft 'gevonden'.

Lucas glimlacht naar Annick.

LUCAS

Heb je een assistent nodig?

Annick lacht verlegen naar hem en ze staan een tijdje naast elkaar, alsof ze het gesprek nog zouden willen voortzetten, maar niet weten hoe. Juul kijkt op.

JUUL

Gaan we?

Juul en Lucas lopen samen naar buiten. Juul bekijkt Lucas die afwezig is. Pas als ze richting de fiets lopen, ziet Lucas dat er een duimstok uit Juuls broekzak steekt.

LUCAS

Hoe kom je daaraan?

JUUL

Van Sjors gekregen.

LUCAS

Weet je het zeker?

Juul knikt, draait zich zo dat hij de duimstok niet meer kan zien en wacht tot Lucas de fiets van het slot haalt.

48 EXT. - WAD - DAG

Lucas vertelt over rosse grutto's op het wad. Juul luistert.

Als ze uitgekeken zijn, lopen ze in stilte verder langs het water. De zon op hun gezicht. Juul denkt na.

JUUL

Ben je ook verliefd op mij?

Lucas moet lachen om haar vraag. Hij kijkt naar de serieuze uitdrukking op Juuls gezicht en legt zijn hand op haar hoofd, terwijl ze stevig doorstappen.

LUCAS

Nee.

JUUL

Waarom niet?

Lucas aait haar over haar haren, denkt na.

LUCAS

Omdat jij mijn dochter bent.

Juul knikt maar lijkt niet helemaal tevreden met het antwoord.

Lucas trekt zijn trui uit.

LUCAS

Warm hè? Jij ook?

Bij het uittrekken van Juuls trui, ziet Lucas dat haar armen en hals onder de rode vlekken zitten. Verbaasd bekijkt hij de binnenkant van haar arm.

LUCAS

Wat is dat?

Juul haalt haar schouders op.

JUUL

Maakt niet uit.

Juul loopt verder. Ze klapt de duimstok open, sleept met de punt over het pad en kijkt naar de lange, dunne streep die ze achterlaat. Lucas loopt met haar mee.

JUUL

Woont mama nu bij oma?

Lucas probeert haar te peilen.

LUCAS

Natuurlijk niet.

Juul knikt.

JUUL
Komt mama naar de weekafsluiting?

LUCAS
Ik weet het niet.

Juul knikt nog een keer.

LUCAS
(zo achteloos mogelijk)
Je weet toch dat mama altijd je mama zal zijn?

JUUL
Ja.

Juul doet alsof ze maar half luistert en tilt daarbij even de
duimstok op waardoor er een gat in de lijn ontstaat.

49 INT. - KEUKEN - DAG

Juul zit op het aanrecht. Voor zich een bord waarop ze avocado
sniijdt. De groene prut zit op haar armen, benen, neus en zelfs in
haar haren. Lucas giet olie in de pan, wacht tot het heet is, pakt
de grote vis die op de houten plank ligt en houdt hem voor Juul.

LUCAS
Wil je 'm nog een kusje geven
voordat ie de pan ingaat?

Juul legt haar mes neer, komt op haar knieën zitten en geeft de
dikke lippen van de dode vis een kus.

LUCAS
Dag vis.

Lucas legt de vis sissend in de olie. Hij wil een stukje plastic dat
in de pan terecht is gekomen eruit halen en brandt daarbij zijn
hand. Van schrik smijt hij vloekend de spatel in de wasbak. Juul
kijkt geschrokken op. Lucas ziet het.

LUCAS
Hij beet me.

Juul glimlacht, maar is op haar hoede.

Ze dekken samen de tafel. De bloemetjes die ze hebben geplukt doen
ze in kleine, glazen potjes. Ze leggen mooie servetten neer en
stallen de gevonden voorwerpen tijdens de wandeling uit.

De telefoon gaat. Het is Suze op FaceTime. Lucas zet de telefoon
tegen een fles wijn, zodat ze bij hen aan tafel zit, en vraagt wat
ze aan het doen is. Als Suze vraagt hoe het met haar lieve apekoppie
gaat, pakt Juul de telefoon met vettige vishanden van de tafel en
drukt 'm tegen haar oor, alsof ze haar moeder voor zichzelf wil. Ze
luistert naar de vragen van Suze en antwoordt dat Loulou de vis er

niet meer is. "In de buik.", tettert ze vrolijk terwijl Lucas de tafel afruimt en de afwas in de vaatwasser zet.

Juul scharrelt door de kamer, luistert naar een verhaal van Suze en constateert dan tussen neus en lippen door

JUUL

Jij blijft altijd mijn mama hè?

50 INT. - STADSSCHOUWBURG, KELDER - DAG

SUZE

Geef papa een dikke kus.

Suze lacht om een opmerking van Juul.

SUZE

Je bent de liefste van de wereld.

Suze maakt kussgeluiden en hangt op. Ze blijft een tijdje met haar telefoon in haar handen roerloos staan. Ze mist Juul.

Vanachter de deur klinkt geschreeuw.

51 INT. - STADSSCHOUWBURG, STUDIO - DAG

Helena speelt een scene uit *Een meeuw* met haar zoon Kostja. Ze hebben ruzie en het gaat er heftig aan toe.

Helena ligt op de grond. Ze probeert overeind te komen, maar wordt stevig door hem vastgehouden. Suze leest in haar script mee met wat de acteurs zeggen. Ze kan het niet aanzien hoe haar moeder wordt mishandeld, ook al is het een scène.

Kostja schreeuwt haar agressief zijn tekst toe. Met grote, bange ogen kijkt Helena in de ogen van haar medespeler. Ze trilt, er lopen druppeltjes zweet langs haar slapen, ze heeft rode wangen en er komt snot uit haar neus. Suze hoort Helena's ademhaling en de knoop van haar vest die over de vloer schuurt. De spanning is om te snijden. Suze kijkt met toegeknepen ogen naar haar moeder. Helena lijkt in de war. Suze roept haar tekst. Zonder op te kijken of uit de scène te stappen, schreeuwt Helena geïrriteerd richting Suze in de zaal.

HELENA

Ik neem een pauze!

Niet alles hoeft direct op elkaar aan te sluiten!

Suze wiebelt ongemakkelijk op haar stoel. Helena's schoen maakt een piepend geluid over de gladde vloer. Suze ziet de haren van haar moeder in natte slierten in haar nek. Haar armband gebroken rond haar pols. Een verkrampte hand. Een trillend been.

52 INT. - STADSSCHOUWBURG, KANTINE - DAG

Suze schuift één van haar broodjes richting Helena. Helena raakt 'm niet aan. Leo legt uit waar hij in de scene naar op zoek is. De acteurs luisteren aandachtig. Suze luistert mee en knikt, zonder erbij na te denken, omdat ze snapt wat hij bedoelt. Helena ziet het en ergert zich.

HELENA

(onder het mom van een grapje)
Suze begrijpt het in ieder geval.

Er wordt gelachen. Suze voelt zich op d'r plek gezet en eet gegeneerd haar broodje op.

Leo staat op om een telefoontje te plegen en laat de acteurs achter.

HELENA

Oh sorry hoor, dat was niet aardig.

Ze legt haar hand op de haren van Suze, alsof ze een klein kind is. Haar moeders ademhaling dichtbij. Eén van de acteurs tikt irritant met een pen op zijn script. Er klinkt een schelle ringtone. De kantinejuffrouw zet een bekertje suikerzakjes en een flesje honing op tafel en polst vanuit haar ooghoek de reactie van Suze. Suze weet niet wat ze terug moet zeggen. Ze draait haar hoofd zodat haar moeder haar hand terugneemt en doet alsof ze de opmerking niet heeft gehoord. Ze schaamt zich.

Met haar blik volgt ze de kantinejuffrouw die terugloopt naar de kassa, waar Charlie een flesje water afrekent. Als Charlie wegloupt, en Suze de blik van de kantinejuffrouw vangt, knipoogt deze naar haar. Haar meelevende blik maakt het voor Suze extra pijnlijk. Ze staat geïrriteerd op.

SUZE

(mompelend)
Even naar de wc.

Ze vlucht weg en volgt Charlie die richting het trappenhuis is gelopen, de trappen af naar beneden.

53 INT. - STADSSCHOUWBURG, KELDER - DAG

Charlie staat op een ladder en probeert een stuk projectiefolie op te hangen. Als ze de ladder wil verschuiven om de andere kant vast te maken, laat de plakrand los en zakt het naar beneden. Charlie ziet Suze in de deuropening staan.

CHARLIE

Wil je even helpen?

Suze houdt het folie omhoog en wacht tot Charlie het heeft vastgeplakt.

CHARLIE

Ik ga een uur lang non-stop

informatie oplepelen. Zo random
en hysterisch snel als de wereld
op je afkomt zal ik alles
- objecten, namen, gedachten,
reclameleuzen, echtelijke ruzies -
benoemen en het publiek in vuren.

Suze bekijkt de uitgeknipte woorden die op de grond liggen.

CHARLIE

Dit zijn de 100 meest gebruikte
woorden in Nederland, in het jaar 2016.

Ze grijnst naar Suze.

CHARLIE

Het wordt echt fantastisch.

Charlie maakt stapeltjes van de papieren die op de grond liggen.
Suze helpt mee, schuift met wat papiertjes en maakt de zin 'Als
iedereen doet waar hij goed in is.'. Ze kijkt een tijdje naar de
zin, denkt terug aan de kleinerende hand van Helena in haar nek,
verschuift de woorden en maakt ervan 'Iedereen is goed.'.

Charlie heeft ondertussen ook een reeks woorden verzameld en legt ze
één voor één op de overheadprojector, waardoor er op het scherm
achter hen zinnen ontstaan: 'als iedereen gaat zeggen wat hij denkt,
komen de mensen niet graag meer buiten.', 'zoals altijd lijkt het
heel simpel en dat is het dan ook wel zo'n beetje', 'het is gewoon
een kwestie van goed beginnen, zei hij daar met dat grote hoofd.'
Ze lachen om de zinnen die Charlie maakt.

SUZE

(in zichzelf mompelend)
Het leven zou zoveel overzichtelijker
kunnen zijn.

CHARLIE

Precies!

Suze kijkt naar de vellen papier, haalt diep adem en schuift Charlie
dankbaar nog een stapeltje woorden toe.

SUZE

Je zou eigenlijk categorieën moeten
verzinnen waarin je de wereld kunt opdelen.
Als een soort verzamelaar van informatie,
die alles ordent.
Bijvoorbeeld: 'Dingen die je kocht zonder
dat je het van plan was'

Charlie moet lachen en denkt na.

CHARLIE

Wafelijzer... Tongschraper... Elektrisch mes...

SUZE

Mini ventilator met waternevel... Gourmetsset...

Charlie pakt één van de vellen papier en begint mee te schrijven.

SUZE

Of 'Nutteloze gevoelens'.

CHARLIE

Schaamte.

SUZE

Spijt.

CHARLIE

Ambivalentie.

Suze moet lachen.

SUZE

Is dat een gevoel?

Charlie knikt fanatiek.

CHARLIE

Zeker weten: "Ik voel me ambivalent
over sommige dingen."

Suze schiet in de lach bij het serieuze gezicht dat Charlie erbij trekt.

54 INT. - CAFE - MIDDAG

Suze kijkt op haar telefoon. Charlie ziet een foto van Juul.

CHARLIE

Heb jij een kind?

Suze knikt.

CHARLIE

Jezus man.

Suze moet lachen.

SUZE

Je leven is niet voorbij hoor als je een kind hebt.

CHARLIE

Kom je uit Amsterdam?

SUZE

Wel geboren. Maar ik ben opgegroeid
bij mijn opa en oma op Texel. De ouders
van mijn moeder. Jij?

CHARLIE

Eersel.

Charlie kijkt moeilijk.

CHARLIE

Niet echt een plek om naar terug
te keren.

Suze lacht.

SERVEERSTER

Eenmaal het borrelplateau.

Er wordt een schaal met borrelhapjes op tafel gezet. Suze en Charlie schuiven de papieren met aantekeningen opzij. Ze kijken naar de crackers met lijnzaad, rode kool balletjes, avocado met alfalfa, bietenflapjes en Kimchi. Ze kijken elkaar aan, dit hadden ze niet echt in gedachten bij het bestellen van een borrelplateau.

Als de serveerster wegloopt, rangschikt Suze de onoverzichtelijke verzameling hapjes op de schaal. Charlie moet lachen.

CHARLIE

Ja? Kunnen we?

De serveerster komt terug en zet een bordje met gedroogde bladeren neer.

SERVEERSTER

En de chips met mayonaise.
Eet smakelijk.

Charlie kijkt naar de dorre bladeren op het bord en probeert niet te lachen.

SUZE

Kunnen we nog iets van brood erbij krijgen?

De serveerster trekt haar wenkbrauw op.

SERVEERSTER

Dit een rawfoodbar.

Charlie schiet in de lach.

SUZE

Ah. Ok.

Suze pakt de menukaart erbij en de serveerster wacht ongeduldig. Charlie krijgt de slappe lach. De serveerster voelt zich uitgelachen. Suze wil iets vragen over het eten, om het goed te maken, maar zodra ze opkijkt, schiet zij ook in de lach. Ze verbergt

haar gezicht proestend achter de menukaart. Charlie veegt de tranen van haar wangen.

SUZE

(met piepstemmetje van het lachen)

Sorry.

-

Het is goed zo, dankjewel.

55 INT. - STADSPLEIN - DAG

Suze zit op een bankje aan het plein, kijkt om zich heen en noteert in een notitieboekje wat ze ziet: Boom. Huis. Stoplicht. Muur. Hoek. Elektriciteitskastje. Blik. Fiets. Slot. Paal. Nest. Schoen. Tegel. Tegel. Tegel. Tegel. Peuk. Tegel. Tegel. Peuk. Tegel. Tegel. Tegel. Duif.

De duif hupst richting een bankje waarop een man met rode wangen en woelige haren zit. Hij draagt drie jassen over elkaar. Aan zijn voeten logge skischoenen. Hij steekt zijn vinger uit naar de duif en zegt *"Als ik je aan kan raken, ben je te dichtbij vriend."*

Suze noteert: *Baard. Skischoen. Jas. Jas. Jas. Bier.*

Een moeder en zoon lopen langs. Beide dragen ze een zwarte broek, een rode trui en witte sokken.

Een jonge vrouw loopt enthousiast op een jongen af en roept: *'Dat is lang geleden! Wat leuk!'*. Ze geeft hem een zoen en vraagt *'Drinken we een koffie binnenkort?'* De jongen trekt aan de lijn van zijn hond, kijkt verlegen om zich heen en mompelt, *'Doe maar niet. Dan wil ik weer met je naar bed enzo, is een beetje onrustig.'*

Suze schrijft grinnikend mee in haar opschrijfboekje.

56 INT. - STADSSCHOUWBURG, KANTINE - DAG

Tijdens de pauze zitten ze aan lange tafels voor de lunch. Charlie is in haar tas op zoek naar een paracetamol. De regieassistent kijkt naar haar.

REGIEASSISTENT

Jij bent wel héél vaak in het theater hè?

CHARLIE

Ik woon hier.

De regieassistent grijnst.

CHARLIE

Ik maak een afstudeersolo voor school.
Ik mag beneden repeteren, in de opslag.

Helena zoekt naar een lege plek om te gaan zitten. Charlie ziet het en schuift een stukje dichtert tegen Suze aan om plek te maken voor Helena. Ze pakt Helena's bord aan zodat zij over de bank kan stappen en zegt uitgelaten

CHARLIE
Suze regisseert het.

Suze kijkt verbaasd op en kijkt dan meteen naar Helena om haar reactie te polsen. Helena denkt dat ze een grapje maakt en lacht.

CHARLIE
(tegen Helena)
Kom je een keer kijken?

Helena pakt, om iets te doen te hebben, de fles water die op tafel staat en schenkt de bekers van de mensen naast haar vol.

HELENA
Misschien. Als ik tijd heb.

Charlie kijkt Suze triomfantelijk aan. Suze eet stilletjes haar bord leeg, verlegen met de situatie. Maar ze kan haar ogen niet van Helena afhouden die zich ineens geen houding weet te geven. Charlie zit ontspannen tussen hen in.

57 INT. - ZIEKENHUIS - OCHTEND

Helena is stilletjes en in zichzelf gekeerd. Haar bleke gezicht lijkt haast weg te vallen in de witte muur achter haar. Met kromme rug pulkt ze zenuwachtig aan het eeltplekje aan de binnenkant van haar hand.

Ze worden opgehaald door de arts en lopen met hem mee de gang in. Terwijl de arts langzamer gaat lopen als ze de kamer waar ze al die keren hebben gezeten naderen, loopt Helena verdwaasd door, niet wetende waar ze naartoe moet.

Ze nemen plaats in de behandelkamer en de arts vraagt Helena de woorden te herhalen die hij opnoemt, dan zal hij er straks nog een keer naar vragen.

ARTS
Appel, tafel, fiets.

Helena doet met tegenzin wat hij haar vraagt.

HELENA
Appel, tafel, fiets, appel, tafel, fiets.

ARTS
Nu wil ik je vragen het woord 'wereld'
achterstevoren te spellen.

Helena doet het foutloos. De arts complimenteert haar en Helena kijkt trots naar Suze.

ARTS
Kun je je de drie objecten nog herinneren
die ik je vroeg te onthouden?

Helena denkt na, graaft diep in haar geheugen.

HELENA
Appel, tafel, fiets.

Ze richt zich naar Suze en glimlacht droevig.

HELENA
Wat knap dat u al die tekst kunt onthouden.

58 INT. - ZIEKENHUIS, GANG - DAG

Als ze na afloop door de gang van het ziekenhuis lopen, houdt Helena Suze stevig vast. Ze aait Suze d'r mouw.

HELENA
(liefdevol)
Zul je altijd zien, hecht je je aan
iemand, gaat ze dood..

Suze kijkt haar niet begrijpend aan.

SUZE
Ik was toch al aan je gehecht?

Helena glimlacht, aait haar wang.

HELENA
Ik zie het niet zitten om
te beginnen met die bestralingen.
Ik heb het hartstikke druk en Leo
heeft gezegd dat er extra repetities
ingepland gaan worden.

Helena pakt Suzes arm vast.

HELENA
Ik heb m'n energie nodig voor het stuk.
Dan moet ik om de drie dagen daar naartoe,
ik kan het er echt niet bij hebben.

Suze hoort haar moeder bezorgd aan en weet niet wat ze moet zeggen.

Helena kijkt Suze glimlachend aan.

HELENA
Wil je bij me blijven?

SUZE
Ik begrijp het niet.

Suze ontwijkt Helena's blik. Helena laat Suze los om de knopen van haar jas dicht te doen.

HELENA
Het komt zeker niet uit met je

eigen leven. Jij gaat straks weer
naar huis en dan blijf ik alleen en
ziek achter.

Suze kijkt verbijsterd naar haar moeder.

SUZE

Ik laat jou helemaal niet alleen achter.

Suze pakt Helena bij haar arm.

HELENA

Hou eens op met friemelen.

SUZE

Kom ik breng je naar huis.

HELENA

Ik ga liever alleen.

Suze doet de kraag van Helena's jas omhoog.

SUZE

Nee joh, ik breng je even.

HELENA

Hoor je wat ik zeg?

Helena kijkt Suze streng aan. Suze is sprakeloos. Helena drukt op de knop naast de lift en gaat zelf met de trap naar beneden.

59 OMITTED

60 INT. - STADSSCHOUWBURG, STUDIO - DAG

HELENA

(tekst uit Tjechovs De Meeuw)
*"En hoe komt dat? Ik werk, ik voel,
ik ben constant onderweg, nee eh in
beweging. Maar jij blijft zitten
waar je zit, je leeft gewoon niet.
En ik heb één..., één..., eh... regel:
nooit nadenken over de toekomst.
Ik denk nooit over oud worden en nooit
over doodgaan. Wat komt, dat komt.
Verder ben ik altijd correct."*

Twijfelend stamelt Helena de woorden. Leo kijkt fronsend toe. Elise, Helena's tegenspeler, wacht tot Helena met het tweede gedeelte van haar tekst komt. Als dat niet gebeurt, geeft ze stoïcijns haar eigen tekst.

ELISE

"Ik heb het gevoel dat ik al een eeuwigheid leef. Ik sleur mijn leven voort, als een dood gewicht. Ik vind er echt helemaal niks aan. Het is natuurlijk gewoon stom. Ik zou mezelf gewoon een schop onder mijn kont moeten geven."

HELENA

"Mijn God, die stompzinigheid. Hitte, niemand doet iets, iedereen praat...

(twijfelt)

...Platteland, platvloers, vervelend."

Helena lacht zenuwachtig naar Elise en wrijft haar zweterige handen zo onopvallend mogelijk af aan haar jurk.

HELENA

Oh nee, dat is het niet. Dat is een hele andere bladzijde.

-

"Ik heb mezelf altijd in de hand. Heb je me ooit in peignoir of onopgemaakt gezien, al is het maar hier in de tuin? Nooit. Daardoor ben ik zo jong gebleven. Ik heb me nooit laten gaan, zoals... zoals... veel andere vrouwen. Zie je. Ik kan nog zo een meisje spelen. Of nee..., een meisje van vijftien bedoel ik."

Helena ijsbeert onrustig over de speelvloer. Elise kijkt reddeloos naar Leo.

LEO

Waar is Suze?

Helena bladert door de tekst.

HELENA

Ze kon niet vandaag.

Leo knikt zonder Helena aan te kijken. Hij kijkt met moeilijke blik naar de acteurs, legt de scene stil en loopt het toneel op. Leo legt zijn hand op Helena's rug en geeft haar een aanwijzing over de intentie van het personage. Helena luistert geconcentreerd. Als hij doorloopt en zich richt tot een collega-acteur, buigt Helena zich onzeker naar Elise.

HELENA

(fluistert)

Dat speel ik toch ook?

61 INT. - WOONKAMER/KEUKEN - AVOND

Suze ziet er opgewekt uit. Ze zet twee tassen vol boodschappen op de grond, en zoekt in haar jas naar de voordeursleutel. Als ze 'm in het slot wil steken, doet Helena net de deur open. Ze kijkt Suze wantrouwend aan.

HELENA

Je ziet er heel anders uit.

Helena neemt Suze in zich op. Haar blik blijft hangen bij Suzes opgestoken haren. Suze wendt haar blik af.

SUZE

Mag ik naar binnen?

Suze brengt de tassen naar de keuken en stopt de boodschappen in de koelkast. Helena staat achter haar toe te kijken.

HELENA

Waar was je nou?

Suze haalt wat oude potjes uit de koelkast om plek te maken.

SUZE

Bij Charlie. Ik heb haar geholpen met de voorstelling.

HELENA

(cynisch)

Aha. Dus je bent nu regisseur.

Suze haalt haar schouders op, lacht.

SUZE

Nou... ik help een beetje.

Suze loopt naar de woonkamer, trekt haar jas uit, haalt opgetogen een A4 envelop uit haar tas tevoorschijn.

SUZE

Charlie gaat alle objecten van de wereld ordenen.

Ze spreidt een verzameling foto's van objecten uit over de tafel om ze aan haar moeder te laten zien en raakt daarbij bijna de lamp die boven de tafel hangt.

HELENA

Pas op je hoofd.

Helena gaat ongeïnteresseerd op de bank zitten. Suze registreert het, maar probeert zich niet uit het veld te laten slaan.

SUZE

Ze gaat alle objecten van de wereld opnoemen.

Suze kijkt naar de uitgestalde foto's op tafel. Ze twijfelt, schuift de foto's dan toch maar terug in de envelop.

SUZE

Hoe ging het?

HELENA

Slecht.

-

Ik ben na de repetitie naar de Bijenkorf gegaan om de broeken terug te brengen. Lelijke broeken, ik vind er niks aan.

Suze wil nog iets over de voorstelling zeggen, maar weet niet wat. Ze loopt naar de keuken. Met haar rug naar de deur van de woonkamer toe haalt Suze verlegen de spelden uit haar haren, zodat het weer los op haar schouders valt.

Ze pakt de fluitketel, vult 'm met water, steekt het gasfornuis aan en loopt naar de woonkamer.

SUZE

Wil je thee?

Helena laat haar blik even over Suzes loshangende haren glijden en glimlacht triomfantelijk. Suze voelt zich betrappt.

SUZE

(geprikkeld)

Ja of nee?

Suze zoekt in de kastjes naar schone kopjes. Helena kijkt vanaf een afstandje op de bank onbeweeglijk toe en geeft met schorre stem commentaar.

HELENA

"Jonge vrouw zoekt geagiteerd naar een kopje voor de thee. Ze opent lades en kastjes maar vindt niets. Alleen stof en viezigheid. Geïrriteerd vraagt ze haar moeder om beter voor zichzelf te zorgen..."

Er komt geen reactie van Suze.

HELENA

Het is hier prima. Maar als jij zo rondloopt lijkt het ineens smoezelig allemaal.

Suze doet alsof ze het niet hoort. Ze probeert rustig adem te blijven halen, maar voelt dat ze kortademig wordt. Ze draait zich weg van haar moeder en ruimt de keuken op. Ze prevelt 'Bromtol. Kiwi. Longdrinkglas. Papaya. Perforator...'. Met het opnoemen van de woorden begint ze rustiger te ademen.

Pas na een tijdje heeft Suze in de gaten dat Helena wel heel stil is geworden. Ze kijkt achterom en ziet dat Helena bezig is zo onopvallend mogelijk haar broek uit te trekken. De broek is nat. Ook op de bank zit een grote, natte vlek. Suze schrikt. Ze haalt diep adem en gaat er naartoe. Helena raapt gegeneerd de natte kleren bij elkaar. Suze haalt zonder iets te zeggen de kussens van de bank en vult een emmer met sop. De stilte tussen hen is ongemakkelijk. Het schuim knettert onregelmatig. De koelkast zoemt. De ketel met het water voor de thee begint schel te fluiten.

62 INT. - STADSSCHOUWBURG, KELDER - DAG

Suze print een afbeelding van een theepot uit, dan één van een emmer, dan een bank, een haarspeld en een broek. Ze spreidt de afbeeldingen op de grond naast elkaar uit. Suze en Charlie kijken er een tijdje naar, dan draait Suze twee van de afbeeldingen om.

CHARLIE
(sarcastisch)
Ja, dat is beter.

Suze lacht. Ze klapt haar laptop open en 'Shopkins, toys unboxing' schalt door de ruimte, "So that's what a 157 pieces looks like!". Suze klikt gauw de kinder-youtube pagina weg, opent een worddocument, maakt een aantekening in haar script en voegt de afbeeldingen bij de stapel eerder gemaakte prints.

CHARLIE
Ok. En dan?

SUZE
Stopcontact. Knoflookpers...

Jeroen, de pas afgestudeerde technicus, staat ernaast en neemt de aanpassingen over.

JEROEN
Stacaravan?

Charlie fronst. Jeroen ziet het.

JEROEN
(gespeeld verontwaardigd)
Hoezo niet?

CHARLIE
Die komt pas later.
Potpourri?

Suze lacht.

SUZE
Ja, die is grappig.

Helena komt binnen. Nerveus fatsoeneert ze haar kleding.

Suze wijst Helena aan waar ze kan zitten. Ze vraagt of Charlie er klaar voor is, fluistert nog iets in haar oor - waarop Charlie serieus knikt en Helena haar wenkbrauw ophaalt - en ze laten Helena een gedeelte van de monoloog zien. Charlie loopt naar de 3-poot met daarop de beamer en zegt met een mengeling van ernst en humor dat ze in tien minuten alle objecten van de wereld zal tonen. Uit de speaker klinkt een clownesk akkoord van een orgel.

Er verschijnt een foto van een staafmixer op het scherm. Na 2 seconden een foto van een tuinbroek, dan een longdrinkglas, een bekersje, borstel, etc. Droog en monotoon noemt Charlie de objecten op, begeleid door de afbeeldingen achter haar.

Suze lacht en stopt de scène. Ze kijkt verwachtingsvol haar moeders kant op. Helena staat op en denkt na.

HELENA

Nu zijn het gewoon objecten achter elkaar.
Is dat het enige wat jullie willen zeggen?

SUZE

Hmmm, nou...

HELENA

Het is veel te veel één op één zo.
Je vertelt twee keer hetzelfde.

Zonder op antwoord te wachten loopt Helena de speelvloer op. Suze komt achter Helena staan om gefrustreerd toe te kijken hoe haar moeder het overneemt. Helena bladert door het script terwijl ze hardop nadenkt.

HELENA

Je moet op zoek naar het spanningsveld.
Stel je benoemt andere woorden dan de
afbeeldingen die je laat zien, dan gebeurt er wat

Ze neemt Suzes pen over en omcirkelt een aantal van de blokken met woorden in het script. Suze weet niet wat ze moet zeggen. De technicus doet alsof hij zijn spullen aan het organiseren is, maar polst ondertussen vanuit zijn ooghoek Suzes reactie.

CHARLIE

Wat denk je? Zullen we dat doen?

Helena kijkt Suze triomfantelijk aan, tevreden met haar kennis van zaken en steekt de pen in de zak van haar vest. Als vanzelf knikt Suze. Dan bedenkt ze zich.

SUZE

Nee.

Ze kijkt Charlie aan.

SUZE

Daar gaat het toch juist om, dat het één op één is?
We willen geen spanningsveld.

Zonder een antwoord paraat te hebben, gaapt Helena Suze verbaasd aan. Dan moet ze lachen.

HELENA

Het is heel naïef te denken dat je iets 'nieuws' kunt maken. Alles is natuurlijk al een keer gedaan.

63 EXT. - STADSSCHOUWBURG - DAG

Helena en Charlie lopen pratend naar buiten. Suze komt achter hen aan naar buiten en trekt geïrriteerd haar jas aan. De technicus komt naast Charlie staan, wacht tot ze met hem mee naar huis gaat.

HELENA

Zijn jullie een stelletje?

Charlie knikt en raakt met haar hand even zijn arm aan.

HELENA

Met seks enzo?

Charlie schiet in de lach. De technicus lacht schaapachtig mee.

SUZE

Hoe laat spreken we morgen af?

CHARLIE

Twee uur?

Dan kijkt ze naar Helena

CHARLIE

Kun jij dan ook?

Suze verstart en kijkt ongelovig naar Charlie, maar Charlie ziet het niet.

64 EXT. - STRAAT - DAG

Suze en Helena lopen naar de fiets.

HELENA

Dat is zo iemand die vegetariër is,
maar voor anderen vlees kookt.

Helena lacht, maar Suze reageert niet. Helena port met haar elleboog in Suzes zij.

HELENA

Bij jou is alles altijd zo zwaar.

Een tram klingelt. Een groepje dronken toeristen begint uit het niets te schreeuwen. Bij het oversteken van de straat houdt Helena Suze even tegen voor een fietser die abrupt passeert.

HELENA

Het zou zo fijn zijn als je gewoon gelukkig was.

De chaos van de stad komt ongefilterd bij Suze binnen.

65 OMITTED

66 EXT. - KADE - DAG AVOND

Gehaast rent Suze richting de kade, waar de boot klaarligt. Haar veter zit los. Het plastic uiteinde tikt bij iedere stap onrustig op de grond. Ze kan haar aandacht er niet vanaf houden, waardoor ze pas op het laatste moment de lege bagagekar ziet die terug wordt gereden naar de loods en abrupt plaats moet maken. De plastic tas in haar hand knapt en haar spullen vallen op straat. Ze vloekt, bukt, grist de spullen bij elkaar en propt ze ongeorganiseerd in haar rugzak terwijl ze het bootpersoneel in de gaten blijft houden. Ze staat op, probeert haar aandacht op de vertrekkende boot te richten en die kant op te rennen, maar ze voelt zich slap worden in haar benen. Kind huult. Vrouw lacht. Man laat geld vallen. Scooter valt om, alarm gaat af. Flard van gesprek. Lichtreclame flikkert. Meisje maakt ruzie door telefoon. Gil. Schreeuw. Sirene. Ze prevelt een rijtje woorden, maar het helpt niet. Ze kan de aandrang niet weerstaan, trekt haar rugzak open en haalt de spullen eruit. Eén voor één stopt ze de spullen terug in haar tas, waarbij ze ieder object steeds eerst met rechts, en dan met links aanraakt. Dan klinkt het signaal van vertrek. Suze kijkt op en ziet de boot wegvaren. Ze vloekt terwijl ze de handeling afmaakt.

Beschaamd doet ze haar rugzak om en loopt terug naar de ontvangsthal, waar ze op een bankje aan de waterkant wacht op de volgende boot.

De zee is onrustig. Suze's haren waaien met vlagen in haar gezicht. Ze heeft hoofdpijn en doet haar ogen dicht. Met gesloten ogen voelt ze aan het eeltplekje op haar hand en pulkt eraan. Als ze een stukje vel tussen de nagels van haar duim en wijsvinger heeft, trekt ze. Ze doet haar ogen open en ziet een klein rood plekje bloed op de binnenkant van haar hand verschijnen.

67 INT. - WOONKAMER - AVOND

Suze komt de keuken binnen, waar Lucas een boek zit te lezen. Ze geeft hem een kus en houdt hem vast.

SUZE

Ik baal ervan dat ik niet eerder kon komen.

Ze doet haar ogen dicht, haar hoofd bonkt. Lucas raakt haar niet aan. Met haar ogen nog dicht vist Suze een paar gevonden voorwerpen uit haar zak en legt ze op tafel.

LUCAS

Je kunt het in ieder geval even laten weten als je langer wegblijft dan gepland.

-

Ik ga Juul niet meer teleurstellen omdat je niet naar de weekafsluiting komt. Dat moet je haar zelf vertellen, van te voren.

Suze knikt schuldbewust.

SUZE

Wat lees je?

Lucas draait, zonder iets te zeggen, z'n boek even om zodat Suze de titel kan lezen.

SUZE

We hebben 'm ook in het Engels.

LUCAS

Ik lees 'm liever in het Estlands.

Suze wrijft over haar bonkende hoofd. Buiten waait het stevig. Het raam staat op een kier en klapt steeds open en dicht. Suze kijkt er een tijdje naar, komt dan overeind om het raam dicht te doen en loopt door naar boven.

SUZE

(mompelend)

Ik ga naar bed. Heb hoofdpijn.

68 OMITTED

69 INT. - WOONKAMER/SLAAPKAMER - OCHTEND

Juul verzamelt boterhammen, jam, sinaasappelsap en drop en legt het allemaal netjes naast elkaar op een dienblad. Met haar duimstok zorgt ze ervoor dat er tussen alle dingen op het dienblad exact 3 centimeter zit.

Terwijl ze met beide handen stevig het dienblad vasthoudt, beklimt ze voetje voor voetje de trap. Halverwege stopt ze even om het dienblad neer te zetten en aan haar neus te krabben, om vervolgens net zo voorzichtig verder te lopen. Als ze op de overloop staat, door de open deur van de slaapkamer naar binnen spiekt en de frons op het slapende gezicht van haar moeder ziet, begint ze opeens te twijfelen.

Stilletjes blijft Juul staan. Als Suze zich kreunend omdraait en het kussen op haar bonkende hoofd drukt, bedenkt Juul zich en sluipt ze stil, maar zo snel mogelijk, terug naar beneden. In de keuken pakt

ze de boterhammen van het bord en stopt ze terug in de broodzak. Ze pakt het glas sinaasappelsap en giet het, met een beetje morsen, terug in het pak. De dropjes stopt ze in haar zak. Alsof er niets is gebeurd.

Lucas komt de keuken binnen, ziet Juul dralen en denkt dat ze zich verveelt.

LUCAS
Heb je al gedrumd vandaag?

JUUL
Ben al klaar.

Zonder haar vader aan te kijken, slentert ze naar buiten.

70 EXT. - STRAND - DAG

Op het zo goed als verlaten strand ligt een eilandje van spullen. Suze en Juul zitten beiden op een handdoek en maken een zandkasteel. Suze graaft een kuil om stevig zand te verzamelen en Juul schept een emmer vol om een toren te maken. Terwijl Suze met haar hand het zand opzij schept, kijkt ze met een schuin oog naar de theatertekst die op haar handdoek ligt.

Lucas komt uit het water en loopt hen tegemoet. Hij kijkt naar Suze en Juul en ziet hoe Suze doet alsof ze met Juul bezig is, maar ondertussen stiekem de tekst probeert door te nemen. Als Suze doorheeft dat Lucas terugkomt, vouwt ze het papier gauw dubbel en schuift een berg aarde richting het kasteel. Zonder Suze aan te kijken, pakt Lucas het papier onder haar been vandaan en stopt het in een tas.

LUCAS
Vanmiddag wordt er niet gewerkt.

Suze pakt betrapt een emmertje dat ze vol met zand schept en doet alsof ze het probleem niet snapt.

SUZE
Ik kan dat tegelijkertijd.

Lucas trekt zijn handdoek onder de spullen vandaan en droogt zich af.

LUCAS
Daar gaat het toch niet om?

Suze schept opnieuw de emmer vol zand. Lucas slaat de handdoek uit en pakt zijn kleren uit de tas.

LUCAS
Wil je morgen de gymtas van Juul meenemen? Die ligt nog op school.

Suze kiept de emmer met zand om.

SUZE
Jij zou Juul morgen toch ophalen?

LUCAS
Ik moet morgen werken.

Geïrriteerd veegt Suze het zand van haar benen.

SUZE
Ik heb morgen repetitie. Daar moet ik naartoe. Ik kan Juul niet ophalen.

Lucas kleedt zich aan, neemt de tijd.

LUCAS
Ik moet morgen ook werken.

Suze lacht gespannen. Lucas voelt zich uitgelachen.

LUCAS
Wat?

Suze schudt haar hoofd.

LUCAS
Wat is er?

SUZE
Voor jou is het anders. Het maakt natuurlijk uiteindelijk niet echt uit of jij op je werk verschijnt. Het is niet zoals vroeger, toen waren er mensen afhankelijk van jou, nu ligt er niemand wakker van als je er niet bent.

LUCAS
Ik lig er wakker van.

Lucas slaat pissig het zand uit zijn handdoek, bekijkt Suze onderzoekend.

LUCAS
Wat doe je daar eigenlijk, met die Charlie?

Suze staat geïrriteerd op om een duik in zee te nemen.

SUZE
Ik help haar met haar voorstelling. Dat weet je toch?

71 INT. - SLAAPKAMER - AVOND

Suze kruipt naast Lucas in bed en leest een stukje mee uit zijn boek. Ze trekt de deken verder over zich heen.

SUZE

Sorry...

Lucas kijkt op van zijn boek en Suze kruipt nog verder weg onder de deken.

SUZE

Ik ben een beetje gestrest.

Lucas legt zijn hand op haar hoofd.

LUCAS

Ik merk het.

Hij gaat verder met lezen. Suze kruipt dichterbij hem.

SUZE

Ik wil helemaal niet zo zijn.
Het is maar een voorstelling...

Ze wacht op een bevestiging van Lucas, maar die komt niet.

Ze denkt na en verbergt dan haar gezicht tussen Lucas zijn schouder en het matras.

SUZE

Ik zal weer normaal doen.

LUCAS

Ik wil dat je Meneer de Meij belt
om een afspraak te maken.

SUZE

Waarom?

LUCAS

Omdat ik geen zin heb om weer van
vooraf aan te beginnen.

SUZE

Later.

Lucas reageert niet.

SUZE

Morgen. Echt.

72 EXT. - TUIN - OCHTEND

Juul klimt bij Suze achterop de fiets, om met haar mee te gaan naar de stad. De duimstok steekt uit het zijvakje van haar tas. Ze hebben logeerspullen bij zich.

Lucas is er niet helemaal gerust op. Hij streelt over Suze d'r haren, laat zijn hand even in haar nek liggen en zorgt dat ze hem aankijkt.

LUCAS

Niet gaan racen hè, voorzichtig.

Suze knikt en geeft hem een zoen.

LUCAS

Heb je gebeld?

SUZE

Met wie?

LUCAS

Om een afspraak te maken.

SUZE

Oh dat.

LUCAS

Nou?

SUZE

Nee.

Lucas zucht geïrriteerd. Suze ontwijkt zijn blik. Suze's telefoon gaat. Ze kijkt even snel wie het is, maar neemt niet op. Juul kijkt Lucas vragend aan. Hij geeft haar een kus en kriebelt met zijn baard in haar nek. Juul giechelt en blijft ondertussen zijn nek vasthouden, alsof ze een beetje bang is om met Suze mee te gaan. Lucas peutert haar armen los en Juul strekt bij wijze van spel - maar stiekem ook een beetje serieus - haar armen naar hem uit terwijl Suze wegfietst.

73 OMITTED

74 EXT. - STAD - DAG

Het is spitsuur. De auto's, fietsers en voetgangers hebben allemaal haast. Trams rijden klingelend voorbij. Juul zit achterop bij Suze die gejaagd door de stad fietst. Met rode wangen duwt Suze zo hard mogelijk op de trappers. Maar er zit een slag in het wiel van de fiets, waardoor ze heel hard moet werken om vooruit te komen. Door de hik die de fiets maakt, wordt Juul heen en weer geschud. De standaard die achterop de fiets zit, valt steeds naar beneden. Suze tikt 'm behendig met haar voet omhoog, maar hij zakt steeds weer naar beneden en sleept ratelend over de grond.

SUZE

(hijgend)

We gaan straks naar het ziekenhuis,
want oma is ziek.

Suze deelt het mee zonder hier echt de tijd voor te nemen of Juuls reactie te polsen. Om haar moeder gerust te stellen mompelt Juul.

JUUL

Oh, maakt niet uit.

Suze trapt verbeterd door.

SUZE

Maakt wel uit.

75 INT. - ZIEKENHUIS - DAG

HELENA

Je bent altijd te laat. Op al onze afspraken ben je wel 5 minuten te laat.

SUZE

Zo hoort het ook. Dat is jou rol als moeder. Wachten, bellen, ongerust maken.

HELENA

Ik wist dat niet. Ik heb me erin laten luizen.

Suze pakt een stoel voor Helena, en zet Juul gehaast op de stoel ertegenover. Ze loopt naar de receptie en gaat in de rij staan.

Helena glimlacht naar Juul. Juul kijkt verlegen naar haar schoenen. Helena kijkt ook naar Juuls schoenen. Dan naar haar benen, haar jurk, haar handen, haar haren. Ze wil iets tegen haar zeggen. Ze zoekt naar een goede openingszin voor een gesprekje met haar kleindochter, maar ze kan niet bedenken wat. Helena rommelt in haar tas, haalt een klein pillendoosje in de vorm van een teckel tevoorschijn en geeft 'm aan Juul. Juul bekijkt het doosje, glimlacht verlegen en bewaart 'm in haar hand. Suze komt aangelopen en gaat naast haar zitten. Ze legt haar hand op Helena's been.

SUZE

Hoe voel je je?

Helena wuift haar bezorgdheid weg.

HELENA

We zijn zo klaar.
Gedoetje dit.

De arts komt hen ophalen en ze nemen plaats in de behandelkamer. Helena strijkt de stof van haar glanzende, groene broekpak glad. Onder de wijde pijpen steken elegante open schoenen met knalrode sokken.

ARTS

Weet u wat uw naam is?

HELENA

Jazeker.
Helena Visschers.

ARTS

In welk ziekenhuis bent u nu?

HELENA

Onze Lieve Vrouwe Gasthuis.

ARTS

In welke stad?

HELENA

Amsterdam.

Helena geeft geroutineerd antwoord op de standaardvragen. Juul kijkt verbaasd toe.

HELENA

Dat ging goed toch?

De arts glimlacht.

Hij geeft haar een pen en papier.

ARTS

Ik wil u vragen een klok te tekenen
en de tijd op tien over half elf
te zetten.

Met tegenzin buigt Helena zich over het lege papier en twijfelt waar ze zal beginnen. Ze knipoogt naar Juul en tekent dan aarzelend een rondje.

ARTS

En nu wil ik u vragen alle nummers
erin te zetten.

Helena lacht om de toon van de arts die tegen haar praat alsof ze een kind is en doet alsof de opdracht belachelijk eenvoudig is, maar kijkt ondertussen vertwijfeld naar het papier. Ze weet niet waar ze moet beginnen, gokt dan door vanaf boven naar beneden nummers te plaatsen. Halverwege raakt ze in de war, begrijpt dat het niet klopt en wordt gespannen. Juul zit op een stoel in de hoek en weet niet wat ze ziet.

De arts neemt het papier van haar over.

ARTS

Heel goed gedaan.

Hij bergt de spullen op en kijkt Helena vriendelijk aan.

ARTS

Heeft u een plan voor de komende tijd?

Helena lacht verlegen.

HELENA

Ik hoop het.

ARTS

Hoe ziet dat plan er uit?

HELENA

Het is nog niet echt een plan eigenlijk...

76 INT. - WOONKAMER - DAG

Helena, Suze en Juul zitten aan de tafel in Helena's huis te lunchen. Helena kijkt naar Juul.

HELENA

Zal ik je een trucje laten zien?

Helena pakt het tafelkleed bij de punten vast en trekt het in één keer onder de borden weg. Ze knikt triomfantelijk naar het water dat nog in de glazen staat.

HELENA

Je moet het zelfverzekerd doen,
daar gaat het om. Als je bang bent
dat er iets kapot gaat, gebeurt
dat ook. Angst maakt je handen wiebelig.

Juul is onder de indruk, grinnikt, kijkt naar de reactie van Suze. Suze glimlacht naar haar, knikt bevestigend.

HELENA

Suutje, zou je een warmtepleister
op m'n rug willen plakken? Ik heb een
spier verrekt en ik kan er zelf niet bij.

Suze haalt de pleister uit de verpakking en plakt 'm op Helena's rug. Ze wrijft erover zodat het opwarmt en helpt haar moeder met het aantrekken van haar T-shirt. Helena geniet van de aandacht en aanrakingen. Juul speelt met haar eten.

Als Suze klaar is en de papiertjes van de pleister bij elkaar raapt, vraagt Helena zonder Suze aan te kijken:

HELENA

Wil je me heel even vasthouden?

Suze krijgt tranen in haar ogen.

SUZE

Ja natuurlijk.

Ze laat meteen de papiertjes uit haar handen vallen om haar moeder in haar armen te nemen en houdt haar stevig vast. Helena's lichaam ontspant in Suzes omhelzing. Als Helena Juuls blik vangt, glimlacht Juul betrappt en kijkt verlegen weg.

77 INT. - WOONKAMER/GANG - DAG

Helena geeft Juul haar schoenen en jas aan en zoekt een mooie sjaal voor haar uit. Juul spiekt nieuwsgierig met Helena mee in de gangkast en is onder de indruk van de hoeveelheid 'verkleedkieren' die oma heeft.

Suze staat verderop in de gang en bekijkt hen.

SUZE

Weet je het zeker mam?

Helena doet Juul een satijnen tijgersjaal om. Daaroverheen een grote kralenketting.

HELENA

Natuurlijk. Kan ik eindelijk eens met mijn kleindochter op stap.

Ze glimlacht naar Juul. Juul is blij met haar outfit.

SUZE

Gaat het allemaal lukken dan?

HELENA

Zeker weten.

Suze treuzelt nog wat en trekt Juul tegen zich aan.

SUZE

Nou liefje, veel plezier. Ik kom je vanmiddag weer ophalen.

Suze geeft Juul een kus, en nog één en nog één, geeft haar moeder een zoen op haar wang en pakt even haar arm.

SUZE

Hou d'r goed in de gaten hè?
Ik zie je vanmiddag bij de repetitie.

78 EXT. - STAD - DAG

Helena neemt Juul mee naar een chique taartenwinkel waar ze gebakjes eten. Helena draagt een toepasselijke handtas in de vorm van een taartpunt. Juul heeft een handtas in de vorm van een boterham. Hoewel het een beetje ongemakkelijk blijft tussen hen, zien we dat het voor Helena heel bijzonder is om met haar kleindochter op stap te zijn.

79 INT. - SPEELGOEDWINKEL - DAG

In een, tot de nok toe gevulde, speelgoedwinkel kijkt Juul haar ogen uit. Bijna alles beweegt of maakt geluid. Gebiologeerd kijkt ze naar een grote marionetpop in de vorm van een rood, harig monster. Helena ziet het.

HELENA

Wil je die hebben?

Juul durft geen 'ja' te zeggen, maar zegt ook geen 'nee'. Helena haalt het monster van een haakje aan de muur en geeft 'm aan Juul.

HELENA

Dan gaan we die kopen.

We moeten de vogel niet over het net laten vliegen.

Helena knipoogt naar Juul. Juul glimlacht verlegen, zonder te snappen wat Helena bedoelt.

Als ze hebben betaald, geeft Helena de marionet terug aan Juul. Juul omhelst Helena, zoals ze dat heeft geleerd.

JUUL

Dankjewel oma.

Overrompeld staat Helena met haar panterportemonnee nog in haar hand tussen de ronddraaiende kindermobiles. Ze is te laat om de omhelzing te beantwoorden, maar ze straalt.

80 INT. - STADSSCHOUWBURG, KELDER - DAG

Charlie loopt in mantelpak over het toneel. Suze zit in opperste concentratie, met het script paraat, op het puntje van haar stoel. De technicus heeft een beat aangezet en is bezig verschillende filters uit te proberen, waardoor de kleur van het licht in de ruimte steeds verandert. Af en toe roept hij vragend of het wat is.

In personage loopt Charlie al appel-etend de speelvloer op. Ze heeft een dikke voorzetbuik om en zet een mes in haar buik terwijl ze vertelt dat de rest van de mensheid tevoorschijn kwam toen Eva van de appel at. Er valt een zootje plakkerige Rigatoni pasta uit de buik.

Ze presenteert de berg pasta als de inwoners van Amsterdam. Eén voor één haalt ze de stukjes pasta uit de 'klamme berg persoonlijkheden' en stelt ze voor.

De technicus fade een geluidstrack in en er ontstaat een kakofonie van stemmen die vertellen wie ze zijn, waar ze wonen en wat ze doen. Het geluid bouwt op naar een climax van hysterisch door elkaar heen gepraat. Charlie loopt naar de zijkant van het toneel, pakt een bezem en veegt de berg gekookte pasta opzij. Het geluid van de pratende mensen gaat geleidelijk over in gegil, alsof zich een ramp voltrekt.

Charlie staat verward met de bezem in haar hand op het podium. Suze springt op, komt naar haar toe en legt gedreven uit wat er hierna

komt. Charlie knikt verstrooid. Ze vist een stukje overgebleven pasta uit de voorzetbuik en stopt 'm in haar mond. Geamuseerd kijkt ze op naar Suze, ervan uitgaande dat zij ook zal moeten lachen. Suze kijkt haar verbijsterd aan. Charlie trekt de voorzetbuik los en gooit 'm op de grond.

CHARLIE

Misschien had Helena toch gelijk,
dat het teveel één op één is.

Suze probeert haar frustratie te verbergen.

CHARLIE

Iemand zegt één ding en jij begint meteen
te twijfelen.

Ze pakt de bezem en duwt 'm in Charlie's hand.

SUZE

We pakken 'm op bij de bezem.

Charlie kijkt haar moedeloos aan.

CHARLIE

Ik stop er even mee voor vandaag.

Suze schuift de tafel recht, pakt het script erbij en schrijft verwoed de aanpassingen in de kantlijn.

CHARLIE

Het is even genoeg voor vandaag.
Ik stop er mee.

Suze snapt niet wat ze bedoelt.

CHARLIE

Dat is toch niet zo gek? We zijn al
de hele dag bezig. En ik krijg die
chaos aan informatie onmogelijk in
mijn hoofd. Het is gewoon even klaar
voor vandaag.

Suze kijkt verbaasd toe hoe Charlie haar spullen pakt.

CHARLIE

We kunnen toch ook gewoon iets leuks
gaan doen?

SUZE

(fel)

Dit is iets leuks.

Charlie kijkt haar fronsend aan en vertrekt. Kortsluiting bij Suze. Ze voelt haar ademhaling versnellen, probeert het onder controle te krijgen.

SUZE
(prevelend)
Spaarlamp. Bouwput. Kunstgebit.
Tandenstoker.

Het helpt niet, ze heeft meer woorden nodig.

SUZE
Flosdraaddoosje. Citruspers. Rastakam.
Botervloot. Regenpak. Waterfiets.

81 INT. - STADSSCHOUWBURG, ZAAL - DAG

Juul struint door het decor. Ze opent de kastjes van de nepkeuken en kijkt of de kraan ook echt werkt. Helena groet de decorontwerper en stelt trots haar kleindochter aan hem voor. Er wordt met stukken decorwand heen en weer gelopen. De kledster hangt de kostuums aan een rek. Juul is onder de indruk van de hoeveelheid mensen en het grote decor.

De regieassistent neemt Juul mee naar de zaal en ze gaan op de eerste rij zitten.

Maar Helena heeft er vooraf niet over nagedacht wat er op de planning staat die dag. Ze repeteren een emotioneel heftige scène waarin haar personage Arkadina wanhopig probeert om de aandacht van haar geliefde Trigorin terug te krijgen. Juul kijkt geschrokken naar haar oma die transformeert in een hysterische, beangstigende vrouw.

Juul lijkt haast verlamd door wat ze ziet en heeft niet in de gaten dat haar moeder ondertussen de zaal binnenkomt. Suze lacht verontschuldigend naar Leo omdat ze te laat is en blijft aan de zijkant van de zaal staan wachten op een goed moment om erbij te komen zitten. Terwijl ze naar het spel van de acteurs kijkt, realiseert ze zich pas welke scene ze aan het repeteren zijn.

Als Helena huilend op de grond zakt, wordt Juul ineens door haar moeder van haar stoel getild. Juul schrikt. Ze ziet de spanning op haar moeders gezicht. Terwijl Helena en haar tegenspeler overeind komen om naar de aanwijzingen van de regisseur te luisteren, kijkt Juul schuchter toe hoe Suze kwaad haar spullen bij elkaar grist. Suze pakt Juuls hand en ze vertrekken zonder Helena gedag te zeggen.

81b EXT. - TRAM - AVOND

Geschrokken staart Juul voor zicht uit. Suze wil haar geruststellen, maar weet niet precies waarmee of hoe. Ze koopt een kaartje voor de tram, houdt ondertussen de hand van Juul vast en probeert hun tassen in de gaten te houden. Het dringt allemaal niet door tot Juul, Suze kan haar niet bereiken.

82 EXT. - MEEUWENDUINEN - DAG

Juul en Gus zwerven, beiden verkleed als prinsessen, door de duinen. Ze spelen landveroveraartje, maar Juul heeft zo haar eigen regels

verzonnen en dwingt Gus steeds in een bepaald aantal stappen naar een volgende plek te lopen. Gus vindt het een stomme regel, protesteert, maar de felheid waarmee Juul hem commandeert maakt hem bang, dus doet hij toch maar wat Juul zegt. Als hij aan de beurt is en naar Frankrijk loopt, roept Juul geïrriteerd dat hij nog verder moet. Vijf stappen is niet goed, acht is een goed getal. Gus wil niet, hij wil in Frankrijk blijven staan, maar Juul geeft niet op en blijft kwaad roepen dat het er acht moeten zijn. Met tegenzin zet Gus langzaam drie grote stappen verder naar achteren. In het natte zand tekent hij een cirkel om zijn eigen voeten en wil dan terug lopen, maar hij zit vast. Juul heeft niet in de gaten dat hij zich niet kan bewegen en roept boos dat hij nu twee stappen moet zetten. Gus hoort het geroep van Juul nauwelijks, want hij is druk bezig zijn voet op te tillen uit het drijfzand, maar het lukt niet, hij zakt er juist steeds verder in weg. Juul kijkt naar hem en ziet dan pas de angst in zijn ogen. Hij begint te huilen. Juul schrikt. Dan maakt ze dat ze weg komt. Zo hard als ze kan rent ze de duinen uit, het smalle pad op dat naar hun huis leidt. Ze durft niet achterom te kijken.

83 INT. - WOONKEUKEN - DAG

Eenmaal thuis probeert Juul te doen alsof er niets aan de hand is, maar ze houdt voortdurend geschrokken het raam in de keuken in de gaten. Het lijkt wel een eeuwigheid te duren voordat Gus eindelijk in de verte het smalle pad op komt gelopen. Half rennend, half struikelend, slaat hij - in zijn van de modder zwaar geworden kleren - de hoek om, naar zijn eigen huis. Nu ze weet dat het gevaar geweken is, voelt Juul pas hoezeer ze geschrokken is. Suze ziet hoe Juul bibberig de melk inschenkt.

SUZE

Was het leuk met Gus?

Juul haalt onzeker haar schouders op en brengt de koektrommel naar de tafel. Suze haalt de percolator van het fornuis, schenkt in één van de koppen koffie bij de warme, geschuimde melk en houdt Juul in de gaten.

SUZE

(terloops)

Wat hebben jullie gedaan?

Juul kijkt even betrappt naar haar moeder.

JUUL

Gewoon.

Ze zet de twee koppen op tafel.

Suze en Juul zitten naast elkaar terwijl ze drinken. Juul kijkt haar moeder niet aan, bang als ze is dan te gaan huilen. Suze slaat een arm om Juul heen en trekt haar tegen zich aan. Als Juul met haar hoofd Suzes rechterschouder raakt, moet Suze ook even haar linkerschouder aanraken. Met prikkende ogen drinkt Juul de warme melk op en glijdt dan van de kruk af om naar haar kamer te gaan.

JUUL
(mompelend)
Ik ga even spelen.

Suze blijft alleen in de keuken achter, twijfelt wat ze zal doen.

84 INT. - GANG/SLAAPKAMER - DAG

Suze loopt de trap op naar boven. Voor de kamer van Juul staat ze stil en luistert aan de deur.

SUZE
Juul?

Er komt geen reactie. Ze wacht even.

SUZE
Hoe gaat het?

JUUL
(breekbaar, ze heeft duidelijk gehuild)
Goed.

SUZE
Mag ik even binnenkomen?

JUUL
Nee.

Suze denkt na, luistert aan de deur.

SUZE
Ga je mee naar de winkel?

Dan gaat de deur voorzichtig open en staat Juul met betraande wangen in de deuropening. Ze kijkt haar moeder dankbaar aan en knikt.

85 INT. - SLAAPKAMER - DAG

Suze bergt de stapeltjes was op in de kast. Lucas hangt een trui aan een haakje, komt achter haar staan en zoent haar in d'r nek. Suze laat zich zoenen, gaat even met haar hand door zijn haren en loopt dan terug naar de mand om een nieuw stapeltje te pakken.

SUZE
Ik zat te denken over m'n moeder...

Lucas komt weer achter haar staan.

LUCAS
Please, even niet over je moeder.

Hij slaat zijn armen om haar heen en draait haar naar zich toe om haar te zoenen. Suze maakt zich los uit zijn omhelzing.

SUZE

Begrijp je wel dat ze ziek is?

Suze loopt naar de mand om een nieuw stapeltje te pakken. Lucas pakt de kleren uit haar handen en zoent haar nog eens terwijl hij met haar naar achteren loopt en zich samen met haar op bed laat vallen. Hij lacht, legt zijn armen stevig om haar heen en kijkt haar aan. Suze glimlacht naar hem, maar probeert ondertussen los te komen uit zijn greep. Plagerig houdt hij haar nog steviger vast. Hij komt naar voren om haar te zoenen, maar Suze duwt met haar handen die ze heeft los gewurmd lachend zijn gezicht weg. Hij hapt naar haar vingers. Zij haalt lachend haar handen weg. Hij probeert het nog een keer maar zij zet opnieuw haar handen in zijn gezicht en duwt hem lachend maar hardhandig opzij. Lucas incasseert de zoveelste afwijzing.

LUCAS

Ik hou van je.

Suze lacht flauwtjes terug.

LUCAS

(dwingender)

Ik hou van je.

Suze kijkt weg, doet alsof ze het niet heeft gehoord. Lucas probeert haar blik te vangen.

LUCAS

Hoor je me?

Suze lacht het weg.

SUZE

Natuurlijk hoor ik je.

Hij probeert het nog een keer en zoent haar op de mond. Suze laat het gebeuren, maar zoent amper terug. Hij scheldt en pakt uit frustratie haar gezicht vast, maar durft het niet echt stevig te doen. Suze doet het terug, maar zij doet het wel hardhandig. Hij trekt haar hand los en duwt haar arm stevig op het bed. Suze probeert zich fanatiek los te wurmen, terwijl Lucas zijn gewicht inzet om haar plat op het bed te houden. Suze bijt in zijn arm en duwt haar knieën omhoog waardoor hij van haar afglijdt. Hij blijft haar armen vasthouden, maar Suze weet zich los te worstelen en gaat boven op hem zitten. Hijgend knelt ze haar benen om hem heen. Lucas kijkt haar aan, haren door de war, shirt verfomfaaid, en pakt haar billen vast. Hij kijkt haar uitdagend aan. Suze duwt kwaad zijn handen van haar af, worstelt zich los en loopt weg.

86 INT. - WOONKEUKEN - DAG AVOND

Suze eet van de aardappels, de mais en vist de gele stukjes paprika uit de salade. Lucas kijkt verbouwereerd toe hoe Suze alleen geel voedsel eet. Juul kijkt afwachtend naar Lucas.

LUCAS

Kom op Juul, ook een paar boontjes.

Juul prikt met haar vork in het eten, zonder een hap te nemen.

LUCAS

Ik eet het, mama eet het.

Suze weet dat ze nu het goede voorbeeld moet geven. Ze kijkt gespannen naar de groene sperziebonen, prikt er één op haar vork en brengt 'm naar haar mond. Ze stopt de sperzieboon in haar mond, kauwt erop, probeert 'm door te slikken, maar het lukt niet. Beschaamd spuugt ze de groene prut in haar hand en verbergt het zo onopvallend mogelijk in de theedoek. Lucas weet niet wat hij ziet.

LUCAS

Jezus Suus, zullen we effe normaal doen?

Suze legt de theedoek op haar schoot, uit het zicht, verontschuldigt zich, maar legt dan toch nog even haar vork recht. Lucas mompelt geïrriteerd iets in het Estlands.

SUZE

Engels of Nederlands, alsjeblieft.

Uit wanhoop pakt Lucas de bak met lego en houdt hem ondersteboven, boven de tafel. De verzameling steentjes klettert over de borden.

LUCAS

Zoek het lekker uit.

Hij tilt Juul boos uit d'r stoel en sjort haar in d'r jas.

LUCAS

(tegen Suze)

Gelukkig is je moeder er straks niet meer. Zijn we daar vanaf.

Hij neemt Juul mee, slaat de deur achter zich dicht en laat Suze met tranen in haar ogen achter tussen de chaos aan lego steentjes.

87 EXT./INT. - SNACKBAR - SCHEMER

Juul zit bij haar vader achterop die kwaad op de trappers duwt, richting het dorp. Het is ondertussen flink gaan waaien. Juul zegt niets.

Ze gaan aan een tafeltje bij het raam zitten.

LUCAS

Wil je friet?

Onzeker vouwt Juul d'r armen over elkaar.

JUUL

Maakt mij niet uit.

Lucas kijkt naar de lichtbak met het menu boven de kassa, dan naar Juul.

LUCAS
Wil je wat drinken?

Juul glimlacht timide.

JUUL
Maakt mij niet uit.

LUCAS
Maar je wil wel wat eten toch?

Juul haalt verlegen haar schouders op, alsof ze een beetje bang voor hem is.

JUUL
Maakt mij niet uit.

88 EXT. - TUIN - SCHEMER/DAG AVOND

In het donker zit Suze op het bankje in de tuin. Ze ziet er moe uit. Ze prevelt onverstaaanbaar de namen van de dingen om haar heen. In gedachten verzonken veegt ze met de punt van haar schoen de steentjes van de tegels. Ze ademt de frisse avondlucht in en duikt iets dieper in de grote jas van Lucas die ze aanheeft. Plotseling ruikt ze heel sterk zijn geur. Ze sluit haar ogen en snuift de geur nog dieper in zich op. Dan maakt ze zich heel klein en verbergt zich in zijn jas alsof ze wegkruipt in zijn omhelzing. Zo blijft ze een tijdje heel stil zitten.

89 INT. - WOONKAMER - DAG

Suze staat op het punt om te vertrekken. Ze wil afscheid nemen van Juul, maar Juul is zogenaamd heel druk aan het spelen en Suze krijgt nauwelijks contact met haar.

Suze loopt langs de kast en bekijkt één van de straatjuttersbeeldjes die nog steeds niet af is. In gedachten verzonken strijkt ze het veertje glad dat als een vleugel aan het lijf van één van de poppetjes is bevestigd.

Suze pakt haar spullen en zoekt naar Lucas. Lucas is aan de achterkant van het huis bezig een aantal van de dakpannen recht te leggen op het dak. Suze blijft een tijdje staan kijken, twijfelt wat ze moet doen, pakt dan haar fiets en fietst weg zonder afscheid te nemen. Als Lucas opkijkt, ziet hij haar nog net achter het groen verdwijnen.

90 INT. - KEUKEN - DAG

Lucas is aan het koken. Zijn collega Annick zit naast Juul aan de keukentafel en helpt haar met kleuren.

ANNICK
Wat is Suzes achtergrond eigenlijk?

LUCAS

Ze heeft bij een uitgeverij gewerkt.
Voordat we op Texel kwamen wonen.

ANNICK

En wat doet ze nu?

LUCAS

Ze is freelance vertaler. Meestal
artikelen. Soms televisie series.

Lucas geeft antwoord op haar vragen, maar maakt niet echt contact. Het is een beetje vreemd om over Suze te praten, terwijl er duidelijk een spanning tussen hen is. Lucas kijkt haar uit ongemak niet te lang aan, terwijl Annick juist oogcontact zoekt om duidelijk te maken dat ze Suzes bestaan niet wil negeren en geen bedreiging is.

Juul geniet van de aandacht van Annick en wil haar liever niet delen. Zodra Annick en Lucas aan het praten zijn, tikt Juul Annick tegen haar arm om haar bij de les te houden, waarop Annick zich lachend excuseert en verder helpt met kleuren. Ze is gevleid dat Juul haar zo makkelijk accepteert.

Tijdens het eten voeren Lucas en Juul het hoogste woord. Annick is bescheiden en afwachtend, maar moet veel lachen om hun grapjes. Als ze uitgegeten zijn, vertelt Lucas aan Annick dat hij vanuit het bedrijf een cursus kan gaan volgen voor antiekrestauratie.

LUCAS

Daarvoor zou ik dan een paar
weken naar Tallinn moeten.

Juul weet er duidelijk al van, is de tafel aan het afruimen en gooit nonchalant de gebruikte servetten in de lege slakom.

JUUL

Dat gaat dus mooi niet gebeuren.

Ze pakt de kom en brengt 'm naar het aanrecht terwijl Lucas en Annick een blik van verstandhouding hebben en proberen om niet te lachen om Juul d'r gespeelde stelligheid. Lucas legt uit wat de cursus precies inhoudt.

LUCAS

Het is nog niet duidelijk of het doorgaat.
En als het doorgaat, op welke termijn.

Juul komt terug en stapelt de borden op elkaar.

JUUL

Dat zullen we nog wel zien.

Lucas moet lachen en trekt Juul bij zich op schoot, die doet alsof ze tegenstribbelt.

LUCAS

Juul is het er heel erg niet mee eens.

Juul haalt zogenaamd nonchalant haar schouders op waarop Lucas haar in d'r zij kietelt en Juul hard gilt. Ze probeert haar lachen in te houden, maar kronkelt gillend tegen haar vader aan. Annick kijkt lachend toe.

91 INT. - SLAAPKAMER - AVOND

Juul wordt door haar vader in bed gestopt en Annick staat verlegen in de deuropening, niet helemaal wetende wat haar plek is. Lucas geeft Juul een kus waarna Juul weer opveert en Annick aankijkt.

JUUL

Ik wil nog iets laten zien.

Ze vist een vriendenboekje achter haar bed vandaan en opent het voor Annick die bij haar op bed is komen zitten. Lucas doet het kleine bedlampje aan en de grote lamp uit.

LUCAS

Lekker slapen nu.

Juul bladert in haar boekje.

JUUL

(tegen Annick)

Blijf je nog heel even?

Annick kijkt Lucas aan, waarop Lucas glimlachend zijn schouders ophaalt.

LUCAS

Ik ben overbodig geworden.

Lucas verzamelt de kleding die over de vloer verspreid ligt terwijl Juul tegen Annick aan komt zitten. Ze zoekt naar de bladzijde die ze wil laten zien en vraagt tussen neus en lippen door

JUUL

Hoe heet je ook alweer?

92 INT. - WOONKAMER - AVOND

p1: Met het vriendenboekje in haar hand klautert Juul de trap af. Als ze vanaf de overloop haar vader en Annick ziet zitten, twijfelt ze ineens en blijft ze staan.

p2: Annick en Lucas zitten op de bank in de woonkamer. Het gesprek wil niet echt op gang komen. Ze praten, maar lijken met hun gedachten heel ergens anders te zijn en durven elkaar niet echt aan te kijken. Annick plukt aan het kleed dat op de bank ligt. Dan kijkt ze Lucas plotseling aan.

ANNICK

(verdrietig)

Dit gaan we niet doen hè?

Lucas kijkt naar haar, glimlacht en schudt dan van 'nee'. Annick glimlacht verlegen terug maar verroert zich niet.

Juul friemelt nerveus aan het slotje van haar vriendenboekje.

93 OMITTED

93a INT. - STADSSCHOUWBURG ZAAL - AVOND

Helena staat tussen de andere acteurs op het podium en neemt applaus in ontvangst na de première. Ze ziet er gespannen en vermoeid uit. Suze klapt. Ze ontwijkt de blik van haar moeder.

94 INT. - STADSSCHOUWBURG, GANG - AVOND

SUZE

Natuurlijk had iedereen het door,
ze wist bijna niks meer... Het was verschrikkelijk.

-

Ik had al eerder gebeld zodat ik Juul
nog even kon horen, maar je nam niet op.

LUCAS

Ze ging heel makkelijk slapen, maar
later werd ze toch huilend wakker.
Zwetend en warm als een kachelkje.

SUZE

Is ze ziek?

LUCAS

Ze heeft verhoging, maar niet erg.

SUZE

Ik ga kijken of ik eerder naar huis
kan komen.

Lucas maakt een opmerking in het Estlands.

SUZE

Wat zeg je?

LUCAS

Niks.

SUZE

Please, Engels of Nederlands.

LUCAS

Ik doe m'n best.

SUZE

Ik ook.

Op een tafel naast haar ligt een bord met een half opgegeten tosti. Erbij een opengescheurd zakje ketchup, met ernaast een rode ketchupvlek op het servet. Suze tekent tijdens het telefoneren een arm met een pistool naast het zakje waardoor het op een poppetje lijkt dat zichzelf door z'n kop schiet.

Als ze Leo uit de kleedkamer van haar moeder ziet komen, hangt ze op en loopt ze zijn kant op. Leo pakt Suze in het voorbij gaan bij haar arm.

LEO

Op de première joh, dat kan gewoon echt niet.

Suze knikt. Waarop Leo ook knikt, niet weet wat hij verder moet zeggen en dus maar wegloopt.

Als Suze de kleedkamer binnenkomt, zoekt Helena verward haar kleding bij elkaar. Suze helpt haar zoeken naar haar panty.

SUZE

Hoe voel je je?
Was Leo tevreden?

Helena knikt. Ze trekt al staand haar panty aan en heeft Suze nodig om haar evenwicht te bewaren. Schichtig probeert ze Suze d'r blik te ontwijken. Suze plakt een nieuwe warmtepleister op haar moeders rug.

HELENA

Denk 't wel.
Ik hoorde dat er een andere actrice is
ingewerkt als understudy, om me een
beetje te ontlasten. Dat is sowieso wel
handig, want misschien gaan ze deze productie
later ook nog wel hernemen.

Helena ziet hoe Suze naar haar tengere, rillende lichaam kijkt en draait zich geïrriteerd weg, voordat Suze de pleister goed heeft kunnen aandrukken.

HELENA

Koude handen.

Aarzelend helpt Suze Helena met het aantrekken van haar kleren.

HELENA

Moet ik jullie nog eens komen helpen
met jullie ding?

Suze kijkt weg en mompelt dat dat niet nodig is.

Als Suze voor Helena staat om haar blouse dicht te knopen, veegt Helena Suzes pony over haar voorhoofd en glimlacht.

HELENA

Je hebt zo'n mooi gezicht, doe je haar

een beetje over je voorhoofd.

Suze is verward door het dubieuze compliment. Helena rommelt in haar spullen terwijl ze mompelt.

HELENA

En je was zo lelijk toen je net geboren was, zo verschrikkelijk lelijk.

-

Hoe je eraan komt weet je, maar hoe kom je er weer vanaf?!

Ze lacht, kijkt Suze dan liefdevol aan.

HELENA

Dat mag je vinden hoor lieverd, eigenlijk zijn alle baby's lelijk. Het leek wel alsof ik gestraft werd. Pas toen je een jaar of 1 was, dacht ik, dat wordt wel wat.

-

Maar je was een echt vaderskindje.

SUZE

Wat zeg je nou toch allemaal? Ik heb helemaal geen vader.

HELENA

Tuurlijk wel. Iedereen heeft een vader.

Helena pakt een sjaaltje en knoopt het bij Suze om. Suze begrijpt niet wat er gebeurt.

95 INT. - STADSSCHOUWBURG, CAFE - AVOND

Na afloop van de première wordt er gedronken en stoom afgeblazen in het café. Helena pocht met Suze, stelt haar aan iedereen voor. Suze moet veel handen schudden en zorgt ervoor dat ze steeds ook met haar linkerhand de hand van de ander aanraakt. Het is ongemakkelijk, want iedereen heeft de black-out van Helena gezien, maar niemand durft er iets van te zeggen, dus zegt ze het zelf maar. ('Zo gek, ik was het helemaal kwijt, nog nooit eerder gehad').

Het sjaaltje om haar nek ruikt sterk naar haar moeder. Het stoort Suze. Ze trekt hem iets losser en prevelt een rijtje woorden. De geur blijft indringend haar neus ingaan. Ze haalt het sjaaltje los en stopt 'm in haar tas. Maar ze ruikt de geur nog steeds. Ze ruikt aan de kraag van haar blouse, door het sjaaltje is die ook gaan ruiken naar het parfum van haar moeder. Ze twijfelt of ze haar blouse uit zal trekken, kijkt wat ze eronder aan heeft, maar dat is te bloot. Ze laat de blouse aan, maar doet de knoopjes open. Raakt ze eerst met haar rechterhand aan, dan met links. De onrust blijft. Ze raakt de knoopjes nog een keer met rechts aan, en dan met links. En nog een keer. Helena kijkt naar Suze. Suze heeft het in de gaten, maar kan niet stoppen met het aanraken van de knoopjes.

HELENA

Dat jij mijn dochter bent...?

SUZE

Ja? Hoezo?

HELENA

(Ongemakkelijk)

Niks.

-

Ik versta niks van wat al die mensen zeggen!

Suze lacht uit ongemak. Helena wordt aangesproken door een genodigde.

Suze kan het niet aanzien hoe Helena zichzelf overschreeuwt en loopt verder het café in. Er wordt veel gelachen en hard gepraat. Ze probeert de gesprekken om haar heen te volgen, maar ze kan zich moeilijk concentreren. De flarden van verschillende gesprekken lopen in elkaar over alsof het één gesprek is, maar er klopt niets van het verhaal. Het gaat steeds sneller. De geluiden zijn luid en abrupt. Er zijn teveel prikkels. De regieassistent loopt langs en geeft haar een hand. Suze is te laat om haar andere hand ook even op zijn hand te leggen. Nu heeft ze de aanraking niet 'af' kunnen maken. Ze prevelt de rijtjes woorden als een mantra, maar ze werken niet meer. Vlak naast haar wordt onder luid gejoel een champagnefles ontkurkt.

Suze ziet hoe Helena zich op de dansvloer staat aan te stellen. Overdreven uitgelaten maakt ze wilde bewegingen. Ze maakt een zwaai en heeft niet meteen in de gaten dat haar borst uit haar jurk floept. Suze staat van een afstandje te kijken, vol afschuw over zo weinig zelfbeheersing.

Aangeschoten komt Helena naar Suze toe en pakt haar vrolijk vast.

HELENA

Ben je blij?

Suze pakt een paracetamol uit haar tas. Terwijl ze 'm wegspoelt met bier, komt Helena samenzweerderig tegen haar aan staan.

HELENA

Die heb ik ook altijd in m'n tas zitten.

Suze zet laconiek haar lege glas op de bar.

SUZE

Net als de rest van Nederland.

Helena kijkt haar verbaasd aan. Suze doet alsof ze het niet ziet en bestelt nog een bier. Ze krijgt het wisselgeld in haar rechterhand terug, waardoor het nu niet meer gelijk is. Nerveus speelt ze dat ze zich afvraagt of het teruggekregen bedrag wel klopt. De barvrouw neemt het geld terug en telt het opnieuw. Het klopt. Suze glimlacht en houdt haar andere hand op om het wisselgeld aan te nemen. Nu is het weer gelijk.

Helena hoest een vervelende kriebel uit haar keel, knipoogt dan naar Suze.

HELENA

Je moet maar goed om je heen kijken
of er iets te halen valt.

Suze drinkt het volgende biertje leeg.

SUZE

Hoe bedoel je?

Helena haalt haar schouders op.

HELENA

Grote kans dat jij en Lucas over
een paar jaar een beetje op elkaar zijn
uitgekeken, dan is het goed om te weten
wat er nog meer rondloopt.

Suze bestelt geïrriteerd nog een biertje. Het wisselgeld laat ze op de bar leggen.

SUZE

En hoe weet je dat zo zeker?

Helena kijkt om zich heen en groet terloops een collega.

HELENA

Omdat het leven grillig is lieverd.

SUZE

Vind je dat niet een beetje pessimistisch?

Suze straalt demonstratief uit dat ze geen zin heeft in dit gesprek. Helena kijkt om zich heen en lijkt op zoek naar iemand.

HELENA

Nee, realistisch.

Suze bekijkt haar moeder, lijkt zich dan iets te bedenken.

SUZE

(vastberaden)

Misschien ben ik wel anders dan jij.

Helena lacht schamper en doet vervolgens alsof ze Suzes opmerking niet heeft gehoord. Ze kijkt Suze voor het eerst aan.

HELENA

Wat?

Suze wil dit spel helemaal niet spelen, schudt haar hoofd.

SUZE

Niks.

Suze staat op van de barkruk.

SUZE

Ik ga.

Helena moet weer hoesten, legt haar hand kleinerend in Suzes nek.

HELENA

Voor het soort leven dat jij wilt,
heb je een voorbeeld nodig, en dat
heb jij niet gehad.

Suze wordt misselijk van die hand in haar nek en probeert zich zo te draaien dat Helena haar hand terugneemt. Helena kijkt haar nuchter aan.

HELENA

Je moet niet de illusie hebben dat
jij een betere moeder zal zijn dan ik hoor.

Suze kijkt haar moeder ongelovig aan. Ze pakt haar tas en trekt haar jas aan.

SUZE

Ik heb trouwens wel een voorbeeld
gehad. Alleen jij was daar niet bij.

Suze wil vertrekken als Helena geschrokken naar het kraagje van Suzes blouse kijkt. Dan kijkt Helena naar haar eigen hand en ziet rode spoortjes bloed tussen haar vingers lopen. Suze trekt haar kraag opzij zodat ze het ook kan zien en ziet rode bloedsporen zitten. Geschrokken kijkt ze haar moeder aan.

SUZE

Wat is dat?

Helena veegt haar mond schoon met de rug van haar hand en gaat wankel zitten.

SUZE

Wat is dat?

Helena verbergt beduusd haar hand.

HELENA

(mompelend)

Ja wacht even,
dat hoort erbij.

Suze twijfelt wat ze nu moet doen, kijkt naar haar moeder, vloekt, pakt dan de jas van Helena en sjort 'm bij haar aan. Ze zoekt haar tas terwijl ze ondertussen een bericht naar Lucas typt.

SUZE

We gaan nu naar huis.

96 INT. - SLAAPKAMER/WOONKAMER - AVOND

Uitgeput laat Helena zich door Suze in bed stoppen.

HELENA

Weet je waar ik vroeger altijd zo om moest huilen?

-

Om dat liedje van dat verloren lammetje. Ken je dat?

Suze schudt van nee.

HELENA

Nee?

HELENA

Dat gaat over een lammetje op de hei en die is verloren.

Het is alsof ze dat wat ze vertelt op het plafond boven haar ziet verschijnen.

HELENA

Kun je je dat voorstellen? Dat je geen herder hebt? En je vader en je moeder kwijt bent? En dat je alleen op die hei loopt?

Helena kijkt Suze met grote ogen aan.

HELENA

Ken je dat echt niet?

Suze schudt nee.

SUZE

Hoe hoorde je dat dan vroeger? Zong je dat zelf?

HELENA

Nee. Dat speelde mijn moeder op de piano. En dan zong ze erbij.

SUZE

En dan moest je huilen?

HELENA

Ja.

SUZE

Moet je nog steeds huilen als je het hoort?

HELENA

Nee. Nu huil ik niet meer.

Suze legt de deken over Helena heen, doet het licht uit en gaat naar beneden.

97 INT. - WOONKAMER - OCHTEND

Als Helena 's ochtends wakker wordt, is het stil in huis. Ze loopt naar de kamer van Suze om te kijken of haar spullen er nog zijn. De kleren van Suze liggen op de stoel, haar tas op de grond. Helena scharrelt rond in de kamer en draait het boek dat op het nachtkastje ligt even om, om te zien wat Suze leest.

Ze loopt naar de keuken, pakt een leeg augurkenpotje dat voorhanden is om wat water te drinken en besluit dan Leo te bellen om het toch nog even te hebben over die understudy. Leo zegt dat ze vandaag maar lekker een dagje vrij moet nemen, dan hebben ze het er later over. Helena hangt op. Het zit haar niet lekker.

Verloren blijft Helena op de stoel zitten, vergeten wat ze ook alweer aan het doen was.

Dan begint de fluitketel te fluiten. Ze schuifelt langzaam richting de keuken als ze opeens overvallen wordt door een enorme kramp in haar buik. Ze grijpt naar haar buik en gaat op de keukenstoel zitten. Als de kramp langzaam weggeëbd is en ze opstaat om het kokende water in de theepot te doen, blijkt haar jurk onder de diarree te zitten, evenals de stoel waar ze vanaf komt. Ze pakt een theezakje uit de la, maar wordt dan opnieuw overvallen door een hevige pijn, ze grijpt naar haar achterste en voelt de diarree. Als de pijn afgenomen is, wast ze haar handen, doet een halfslachtige poging haar jurk schoon te maken en loopt met de theepot naar de woonkamer. Halverwege moet ze weer stoppen en zich vastgrijpen aan de piano om op adem te komen. Zonder dat Helena er erg in heeft, vervuult ze het hele huis; de keuken, de gang, de woonkamer.

Helena zit verslagen op de bank en bekijkt haar bevuilde huis. Dan hoort ze de sleutel in het slot. Suze komt binnen met in elke hand een volle tas boodschappen. Helena sloft verward naar haar toe.

HELENA

Kom je me ophalen?

Suze snapt niet wat ze bedoelt, loopt door naar binnen en ziet de enorme puinhoop.

Helena kijkt toe hoe Suze ontdaan de schade in zich opneemt.

HELENA

Ik wil naar huis.

Op de bank ligt een koffer van Helena gevuld met kleren en toiletspullen. Suze kijkt op, ziet de verwarde blik in Helena's ogen, pakt haar vast en zet haar op de bank.

SUZE

Je bent thuis.

Suze zet de boodschappentassen in de keuken, pakt een emmer, maakt sop en begint te boenen. Helena blijft verward op de bank zitten. Suze maakt gehaast de woonkamer schoon, de keuken, de gang en als laatste de bank. Ze neemt Helena mee naar boven, kleedt haar uit en zet haar onder de douche. Ze spoelt haar tengere lichaam af, kleedt haar aan. Alles gespannen maar kordaat. Zwetend en met rode wangen propt ze de bekleding van de bank in de wasmachine. Als Suze de laatste vieze doeken erbij propt, komt Helena weer naar haar toe gescharreld.

HELENA

Ik wil naar huis.

SUZE

Je bent thuis.

Helena pakt geïrriteerd haar arm vast.

HELENA

Wil je me alsjeblieft naar huis brengen?

Suze kijkt haar aan, snapt niet wat er gebeurt en weet niet wat ze moet doen. Dan neemt ze Helena mee naar beneden, doet ze de koffer van haar moeder dicht, pakt Helena's jas, doet hem bij haar aan, haalt de sleutels van het haakje en neemt Helena mee naar buiten.

SUZE

We gaan naar huis.

Ze lopen een rondje om het blok en komen weer aan bij het huis. Suze doet de deur open, gaat Helena voor naar binnen en trekt haar jas uit.

SUZE

Daar zijn we dan eindelijk.

Helena neemt de kamer in zich op, lijkt even te twijfelen, maar trekt dan haar schoenen uit en zet ze onder de kapstok. Ze loopt langs de spiegel en blijft even staan kijken naar zichzelf. Verlegen lacht ze via de spiegel naar Suze.

HELENA

Dat ik dat ben...

Ze knipoogt onzeker naar Suze. Suzes handen trillen. Ze blijft maar zweten. Ze heeft het warm en koud tegelijk. Ze zet een kopje thee voor haar moeder en installeert haar aan de tafel. Het lukt haar niet haar moeder aan te kijken, bang als ze is dat ze dan breekt. Helena krijgt langzaam maar zeker weer een beetje kleur in haar gezicht. Ze kijkt gereserveerd naar Suze die zwetend de spullen op tafel aan de kant schuift en daarbij per ongeluk iets op de grond laat vallen.

HELENA

Je bent altijd zo onrustig.

Suze laat de stapel kranten uit haar handen vallen. De opmerking van Helena is de druppel die de emmer doet overlopen. Ze moet *nu* uit de buurt van haar moeder en zoekt gehaast naar haar tas.

SUZE

Ik moet weg.

Ze trekt trillend haar jas aan en laat Helena alleen achter.

98a INT. - STADSSCHOUWBURG, KELDER - MIDDAG

Licht flikkert over Suze d'r gespannen gezicht. De lichtstanden worden doorgenomen. Achter Charlie wisselen in hoog tempo de afbeeldingen van de objecten elkaar af. Ondertussen experimenteert de geluidstechnicus met de drumcomputer. Het is een chaos. Suze luistert koortsachtig naar de opsomming van woorden. Haar gezicht in een diepe frons. Om de zoveel woorden krimpt ze ineem alsof de foutjes in de tekst haar fysiek pijn doen.

SUZE

(in zichzelf mompelend)

Niet goed. Niet goed. Niet goed.

Suze legt de spullen die voor haar liggen recht om de toenemende spanning te bezweren.

Als een kip zonder kop loopt Charlie over het podium en grijpt steeds naar haar hoofd, alsof ze plotselinge steken van pijn voelt. Suze volgt nauwkeurig Charlie's bewegingen en praat, zonder daarbij geluid te maken, mee met de monoloog.

De plastic hersenpan op Charlie d'r hoofd begint te groeien. Het maakt een naargeestig, zuigend geluid. Charlie's gezicht vertrekt van de pijn, alsof het opblaasbare hoofd haar hersens eruit trekt. Gespannen kijkt Suze toe. Steeds sneller moet Charlie praten om de afbeeldingen bij te houden.

CHARLIE

*"Staaftmixer. Bromtol. Citruspers.
Afzuigkap. Zandbak. Rolluik.
Knoflookpers. Papaya. Kakatoe..."*

Suze begint te zweten. Ze prevelt de woorden mee, steeds sneller. Het zuigende geluid wordt nog luider. De afbeeldingen dreigen Charlie in te halen. Suze heeft rode wangen van de inspanning, zweet op haar voorhoofd.

SUZE

Wortel. Blokhut. Worst. Grapefruit.
Mast. Slotgracht. Muts. Mijter. Steen.
Pomp. Hamer...

Suze krijgt nauwelijks lucht. Charlie loopt koortsachtig heen en weer en krimpt in elkaar door de pijnlijke druk op haar hoofd.

Ze zetten zich schrap. En dan ineens knalt de opblaasbare hersenpan uit elkaar. Honderden pingpongballetjes vallen op de grond en

stuiteren ongecontroleerd alle kanten op. Verloren zit Suze tussen de herrie van de rondstuiterende pingpongballen. Geleidelijk aan beginnen de balletjes steeds meer in hetzelfde ritme te stuiteren en verandert de chaos in één vloeiende beweging, steeds lager, tot ze uitgestuiterd zijn. Dan is het helemaal stil.

Suze kijkt geschrokken naar Charlie op de speelvloer. Voorzichtig, alsof ze het kapot kan maken, raakt Charlie haar eigen lichaam aan.

CHARLIE

*"Ik. Schouder. Schouder. Oor. Oor.
Hoofd. Koorts. Hoofd. Muur. Muur.
Muur. Muur. In de muur zit een gaatje.
Ooit zat daar een punaise, met een
kaart uit Italië. Als ik lang naar dat
gaatje kijk, wordt het een klif. De
scheur in het plafond een duinlandschap.
Een wereld die ik niet kan overzien.
Een wereld in een wereld, in een wereld,
in een wereld.."*

Langzaam dooft het licht. Suze blijft doodstil zitten in de puinhoop. Er gebeurt even helemaal niets, alles staat stil.

Dan gaat het werklicht aan en Charlie trekt de hersenpan van haar hoofd. Suze voelt hoe de moeheid in haar lijf zakt. Haar wangen zijn rood van de inspanning, haar haren kletsnat van het zweet.

De technicus komt de speelvloer op om wat lichtfilters te vervangen en laat haar ondertussen zijn opmerkingen horen. Suze neemt niets op van wat hij zegt, staart wezenloos voor zich uit.

SUZE (in zichzelf mompelend)

Ik moet naar huis..

SUZE (tegen technicus)

Ik moet hier weg.

98b EXT. - STAD - AVOND

Suze probeert zo snel mogelijk naar het station te komen, maar het is druk op het Rokin. Paniekerig baant ze zich een weg door de massa.

99 OMITTED

100 OMITTED

101 OMITTED

102 INT./EXT. - WOONKAMER/TUIN - AVOND

Het is stil in huis, maar van buiten horen we de wind en regen tegen het raam slaan. In de donkere tuin zet Lucas de ladder tegen de muur

van de slaapkamer. Met een groot oranje zeil en touw beklimt hij in de stromende regen de ladder. Zijn drijfnatte kleren plakken tegen zijn lichaam en zijn volgeregende laarzen maken zijn voeten zwaar. Wiebelend gooit hij het zeil over het gedeelte waar een stuk van het dak is weggewaaid. Het zeil wappert met felle slagen in zijn gezicht en tegen zijn borst, alsof hij een wild beest aan het temmen is.

103 INT. - WOONKAMER/SLAAPKAMER - AVOND

p1: Verwilderd komt Lucas vanuit de donkere tuin het huis binnen. Hij stapt met drijfnatte sokken uit zijn laarzen en pelt hijgend zijn kleren af. Trillend van de fysieke arbeid en de kou die nu pas voelbaar wordt, loopt hij in zijn onderbroek naar de woonkamer. Als hij het licht aandoet, kijkt Juul hem geschrokken aan, alsof ze oog in oog staat met een wild beest. Ze staan als verlamd tegenover elkaar en kijken elkaar met grote ogen aan.

JUUL

Ik kon niet slapen.

Ze kijkt verlegen naar de grond en sluipt langs hem heen de kamer uit.

p2: Lucas aarzelt een moment en loopt dan, nog druipend van de regen, achter haar aan. Hij laat daarbij zwarte voetafdrukken achter op de trap en op de overloop. Juul ligt al in bed en doet alsof ze slaapt. Lucas komt op de rand van het bed zitten en legt zijn hand op het witte dekbed, waarbij hij een donkere handafdruk maakt. Hij aait Juul over haar haren.

LUCAS

(in het Estlands)

Liefie, we moeten hier even doorheen...

Maar daarna komt het allemaal weer goed.

Juul doet haar ogen open en glimlacht naar haar vader.

JUUL

(in het Estlands)

Maakt niet uit.

Lucas pakt haar hand vast en zucht.

LUCAS

(in het Estlands)

Het maakt wel uit.

Hij wil haar geruststellen en troosten maar weet niet hoe. Hij schuift de deken opzij, komt naast haar liggen en houdt haar stevig vast. Juul kruipt in hem weg en valt in slaap.

104 EXT./INT. - TUIN/SLAAPKAMER - AVOND

Het is gestopt met regenen, maar het is nog steeds kil en guur. Suze kijkt verbaasd de tuin in. Het is een ravage. De spullen naast de

schuur zijn de tuin in gewaaid. Een kapotte plastic tuinstoel ligt half in de vijver. Het plastic zwembad ligt in het gras en klapt door de wind tegen het hek. En op het dak wappert een losgeraakt stuk zeil. Geschrokken gaat Suze het huis binnen. In de gang zwarte voetstappen, net als in de woonkamer. Suze loopt door het stille huis naar boven. Nerveus volgt ze de zwarte afdrukken op de grond, naar de kamer van Juul.

In het kleine kinderbed liggen Juul en Lucas te slapen. Lucas met zwarte armen en benen en donkere vegen op zijn gezicht. Suze staat een tijdje in verwarring naar ze te kijken.

105 INT. - KEUKEN - OCHTEND

Buiten waait het nog steeds hard. Er tikt voortdurend een tak onrustig tegen het raam. Suze mengt de gesneden stukjes fruit in een grote kom. Ze schenkt de koffie in en zet een kan sap neer. Juul en Lucas zitten aan de uitgebreid gedekte tafel en wachten totdat Suze klaar is. De tafel is een strak georganiseerde verzameling van ontbijtspullen. De borden, het beleg, het bestek en de glazen liggen allemaal in rechte lijnen ten opzichte van elkaar en volgens de lijnen van het tafelkleed. Lucas glimlacht naar Juul en geeft haar een knipoog. Suze ziet het. Ze kijkt naar de schaal met blokjes fruit van exact dezelfde afmetingen en wordt opeens overmand door een gevoel van moedeloosheid. Lucas pakt de schaal van haar over, zet 'm op tafel en zet haar op een stoel aan tafel. Hij legt een boterham op haar bord, dan één op die van Juul en één op die van hemzelf.

LUCAS

(tegen Juul, in het Estlands)

Wat wil je op je brood?

Suze pakt haar vork en doet haar best de beweging niet 'af te maken'. Het lukt niet. Lucas ziet het.

106 INT. - WOONKAMER - DAG

Suze ligt op de bank en ziet hoe Juul afwachtend bij haar in de buurt hangt. Met de duimstok meet Juul de afstand van de deur tot de tafel. En vervolgens van haar schoenen tot de bank.

Suze strekt onverwachts haar armen uit en trekt Juul bij zich op de bank terwijl ze het spelletje 'zal ik laten zien hoeveel ik van je hou' speelt. Juul laat zich giechelend fijn drukken en Suze geeft haar de kieteldood. Als Juul met haar gezicht in Suzes nek ligt en ze uithijgen van het stoeien, vertelt Juul dat ze vannacht had gedroomd dat ze samen met Gus aan het spelen was in de duinen, vlakbij het water.

JUUL

We deden landveroveraartje. Gus wilde naar Frankrijk lopen en acht stappen naar achter zetten, maar toen kon hij zijn voeten niet meer bewegen en trok het zand hem steeds verder naar beneden...

Suze aait Juul over d'r haren en luistert naar haar alsof ze een spannend, verzonnen verhaal vertelt. Juul polst steeds even of haar moeder de droom gelooft en durft dan verder te vertellen.

JUUL

Ik probeerde Gus eruit te trekken en
hield me met één hand vast aan een
tak van een boom en met m'n andere hand
trok ik heel hard aan de hand van Gus...

107 EXT. - TUIN - OCHTEND

Suze en Juul zijn al kletsend aardbeien aan het plukken. Lucas is aan het sjouwen met spullen als hij een taxi aan ziet komen rijden. Terwijl hij de tuinstoelen terug in de schuur sleept, blijft hij de auto in de gaten houden. De taxi stopt aan het eind van de doodlopende weg. Dan stapt Helena uit de auto. De wind wappert haar flamboyante jurk rond haar tengere lichaam. Lucas ziet Helena enthousiast zwaaien en zucht. Geïrriteerd trekt hij het plastic zwembad tussen het hek vandaan en sleept het richting de schuur.

Helena betreedt met moeite op haar hakken de overhoop gehaalde tuin. Als Suze opkijkt en haar moeder aan ziet komen lopen, verstart ze. Juul bukt zich, speurt onder de bladeren naar nog meer aardbeien en kletst verder.

Helena komt naar hen toegelopen en omhelst Suze. Suze spant zich tot het uiterste in om niet toe te geven aan haar drang om haar eigen rechterarm aan te raken en zo de aanraking gelijk te maken.

HELENA

(sarcastisch)

Hier is je vreselijke moeder...

Helena lacht gegeneerd.

HELENA

(verlegen)

Ik heb een paar dagen vrij.

Helena rommelt in haar tas om er een cadeautje uit tevoorschijn te halen. Suze zet een stap naar achter. Juul wil Suze een aardbei geven om in het bakje te doen, maar Suze ziet het niet. Helena zet een stap richting Suze, waarop Suze verder achteruit deinst.

HELENA

Beloof me dat je niet boos bent?

SUZE

Ik ben niet boos.

SUZE

(mompelend)

Ik moet even...

Suze loopt apathisch richting het huis. Ze ziet niet dat Lucas haar in de gaten houdt en aanstalten maakt om naar haar toe te komen. Suze komt aan bij de keuken, weet niet wat ze daar gaat doen en loopt dan toch weer terug. Lucas staat bij het huis en observeert hoopvol hoe Suze Helena nadert.

Suze kijkt Helena niet aan.

SUZE
(koeltjes)

We stonden net op het punt om naar
het graf te gaan.

Ze doet de deksel op het bakje aardbeien, pakt Juul bij de hand en loopt naar de schuur om haar fiets te pakken. Helena komt achter hen aan. Suze kijkt naar haar moeder.

SUZE
We gaan wel met de auto.

Lucas draait zich teleurgesteld van hen weg en laat met een doffe klap de houten platen op de zandbak vallen om 'm af te dekken.

108 OMITTED

109 EXT. - BEGRAAFPLAATS - DAG

Juul loopt met een plastic fles naar het kraantje een paar meter verderop en vult 'm met water, terwijl Suze de takjes van de grafsteen veegt, iedere handeling zowel met links als met rechts. Helena hurkt naast Suze neer en veegt, mompelend, ook de takjes weg.

HELENA
(brabbelend)

Ze keken naar mij... zeiden... zo...
dit ben jij... zo wordt jouw leven...
ik zei nee... zij zeiden ja... ik zei nee...
zij zeiden ja... ik zei nee... Heel lang...
heel vaak... en toen waren ze moe....
en lieten ze het maar...

Suze haalt de uitgedroogde bloemen weg. Helena raakt de bloemen die Suze naast het graf heeft gelegd ook even aan.

HELENA
Er was nooit een gesprek. Niet zoals
wij dat hebben.

Suze hurkt voor de steen en vervangt de bloemen in de vaas. Als ze opstaat om de oude bloemen weg te gooien, gaat Helena op dezelfde plek voor het graf zitten en herschikt de bloemen. Suze loopt naar Juul bij het kraantje om haar te helpen met het afspoelen van de schep.

Van een afstandje ziet Suze hoe Helena naar een beheerder loopt die in de verte wat verdwaalde afvalpapiertjes oprapt en vervolgens richting het kerkje gaat. Ze spreekt hem aan en ze praten kort met elkaar zonder dat Suze kan horen waar het over gaat.

Als Helena weer terugloopt naar het graf van haar ouders en verloren om zich heen kijkt, pakt Suze Juul bij de hand en lopen ze richting het graf. Juul draait de plastic fles open en begint de plantjes water te geven. Suze haalt een lege pot uit de kruiwagen. Met twee handen houdt ze een zware zak aarde ondersteboven en probeert ondertussen de aan elkaar geklonterde brokken eruit te schudden.

Dan komt de man die Helena zojuist gesproken heeft teruglopen. Hij komt naar Helena toe en wrijft over zijn verweerde gezicht.

BEHEERDER

Als er binnen 6 maanden een aanvraag wordt gedaan, kan ik een plek in sectie D garanderen.

Suze kijkt verbaasd naar haar moeder. Helena voelt haar blik, maar durft niet terug te kijken. Ook Juul kijkt haar oma afwachtend aan. Dan lacht Helena schuchter naar Juul, pakt haar hand en knijpt er even in.

HELENA

Ja, ik ga dus dood.

Juul beantwoordt Helena's blik en knijpt terug in haar hand. Helena glimlacht bedroefd en geeft een kus op Juuls vingertjes. Juul gaat troostend tegen haar oma aanstaan en legt haar arm om haar middel. Helena drukt Juul dankbaar tegen zich aan, steeds steviger, zoals ze Suze dat heeft zien doen. Juul laat zich giechelend platdrukken.

Suze kijkt ontdaan toe.

In de verte zien ze de beheerder met een kruiwagen lopen, van de ene kant van de begraafplaats naar de andere. Ze horen de rammelende sleutelbos die aan zijn broek hangt.

Hij staat even stil, haalt een pakje uit zijn broekzak tevoorschijn en draait een shaggie. Al die tijd blijven Suze, Helena en Juul stilletjes naar de man staren die nauwelijks hoorbaar een liedje fluit.

Dan pakt Suze de spullen bij elkaar, legt ze op de kruiwagen en kijkt Helena aan.

SUZE

Kom we gaan.

Helena knikt en wacht tot Suze het voortouw neemt om te vertrekken. Als Suze zich omdraait, veegt Helena terloops met de mouw van haar jas de tranen uit haar ogen.

110 INT./EXT. - KEUKEN/TUIN - SCHEMER

Van boven klinkt af en toe een kreet van Juul die in bed wordt gestopt. Dan heel ver op de achtergrond de bromstem van Lucas die een verhaaltje voorleest. Helena neemt een pilletje in met water. Suze draait de kopjes zodat ze recht op de lijnen van het tafelkleed staan en schenkt Helena en zichzelf in. Helena pakt de handen van Suze, kijkt ernaar, streelt ze en glimlacht.

HELENA

Mooi...

Suze glimlacht gereserveerd naar haar moeder en trekt haar handen terug. Helena pakt ze steviger vast, knijpt erin. Nu trekt Suze met meer kracht haar handen terug en staat op. Bij het aanrecht ruimt ze de eetspullen op, alles eerst met rechts dan met links aanrakend. Helena komt bij haar staan om haar te helpen. Suze probeert de spullen zo snel mogelijk weg te werken en gaat dan verder met het terugzetten van de spullen in de kast. Helena komt weer bij haar staan.

Dan pakt Helena het blik soep dat Suze in de kast wil zetten, drukt het tegen zich aan om het van Suze weg te houden en zoekt oogcontact.

HELENA

Ik red het niet alleen.

Suze wil het blik terugpakken, maar Helena houdt het bij zich en kijkt Suze smekend aan.

HELENA

Ik heb je nodig.

Suze reikt nog een keer naar het blik, zonder Helena aan te kijken.

SUZE

Dat kan niet, want ik heb toevallig ook een dochter.

HELENA

Die heeft toch ook nog een vader die voor haar kan zorgen. Ik heb niemand anders.

Verbijsterd kijkt Suze naar haar moeder en weet niet wat ze moet zeggen.

SUZE

We kunnen kijken of we iets kunnen regelen met thuiszorg ofzo.

HELENA

Thuiszorg? Jij bent toch mijn dochter. Ik heb je nodig.

Helena zet het blik soep op het aanrecht neer en wacht. Suze aarzelt ineens om het blik te pakken. Alsof ze daarmee haar moeder definitief afwijst.

Zonder Helena aan te kijken, loopt Suze de keuken uit, richting de tuin. Ze wil wegvluchten, maar weet niet waar naartoe. Ze loopt de donkere tuin in, struikelt haast over het moestuintje, en schreeuwt zo hard als ze kan.

Lucas komt de schuur uit en loopt met een kapot zeil richting het huis. Ze vangen elkaars blik. Suze kijkt hem smekend aan.

SUZE
Ik dacht... ik wilde...

Lucas kijkt haar zwijgend aan, loopt dan verder richting het huis.

LUCAS
(mompelend)
Iedereen heeft recht op z'n eigen problemen toch?

Suze loopt met hem mee en pakt zijn arm vast. Lucas schudt z'n mouw los en loopt door.

SUZE
Help me dan... alsjeblieft...

111 INT. - KEUKEN - AVOND

Juul komt in haar pyjama de keuken binnen schuifelen. Suze kijkt verbaasd op.

SUZE
Waarom lig je niet in bed?

Juul wrijft slaperig in haar ogen.

JUUL
Ik kan niet slapen.

Suze trekt haar afwezig bij zich op schoot.

SUZE
Had je een nare droom?

Juul laat zich tegen haar moeder aanzakken en schudt van nee. Ze staren beiden door het raam, naar de donkere tuin. Het is een tijdje stil.

JUUL
Mam... ik wil dat je voor altijd
van me houdt.

Ze kruipt nog dichtert tegen haar moeder aan. Suze weet niet wat ze hierop moet zeggen, voelt zich ongemakkelijk bij de opmerking van Juul, houdt haar dicht tegen zich aan.

SUZE
We drinken nog een kopje thee en dan

moet je naar bed.

Juul knikt en laat zich van haar moeders schoot glijden. Ze pakt de fluitketel en vult 'm met water. Suze pakt twee theekoppen uit het kastje. Ze loopt naar de koelkast en drukt zo onopvallend mogelijk eerst haar rechter handpalm en dan haar linker handpalm tegen de koelkast, voordat ze 'm opendoet om de melk te pakken. Als ze het pak in haar hand heeft, voelt het toch niet goed. Ze zet 'm terug, doet de koelkast dicht en drukt opnieuw eerst haar rechter handpalm en dan haar linker handpalm tegen de koelkast. En nog eens. En nog eens. Als ze denkt dat het goed is, doet ze de koelkast weer open, maar zodra ze de melk wil pakken, voelt het weer niet goed. Ze sluit de deur, en terwijl ze haar handpalm tegen de koelkastdeur drukt ziet ze hoe Juul de fluitketel op het vuur zet en dat daarbij, zonder dat Juul het doorheeft, de mouw van haar pyjama in de vlam hangt. In de split second dat Suze zou moeten handelen, verstijft ze. Onmiddellijk vat Juuls pyjama vlam.

Vanuit het niets krijgt Juul een plens water over zich heen. Lucas trekt Juuls pyjamashirt uit, kijkt vlug naar haar hand en houdt 'm onder de stromende kraan. Suze kijkt in shock toe hoe Juul huilend en bibberend tegen haar vader aanstaat. Lucas onderzoekt Juuls pols, hand en arm en ziet opgelucht dat het meevalt en alleen een beetje rood is. Hij praat zachtjes tegen Juul, die trilt van de kou en de schrik, om haar rustig te krijgen en trekt haar natte pyjamabroek uit, dan haar hemd, en haar onderbroek. Hij tilt haar op en neemt haar mee naar de badkamer waar hij haar onder de warme douche zet.

112 INT. - HUIS SUZE, BADKAMER - AVOND

Suze staat verstijfd en lijkbleek naast hen in de badkamer en ziet hoe het schuim van de douchegel zich rond het putje verzamelt. Als Lucas de kraan uitzet, stroomt het water weg en komt het reliëf van de stenen vloer langzaam tevoorschijn.

Suze begint te trillen. Eerst alleen haar benen, dan ook haar handen, haar armen en haar wangen. Ze wordt slap in haar benen, probeert houvast te zoeken. Ze kijkt naar Juuls tengere en bibberende kinderlijfje, dan verandert de blik in haar ogen, alsof ze langzaam ontwaakt.

Vastberaden loopt ze naar de logeerkamer, waar Helena op bed een boek ligt te lezen. Naast haar het nachtlampje met het logo #DON'T BE AFRAID.

SUZE

(met trillende stem)

Ik wil dat je weggaat.

Helena draait zich naar haar toe en komt een beetje overeind.

HELENA

Wat is er?

SUZE

Ik bel een taxi voor je en dan ga je weg.

Helena lacht ongemakkelijk maar komt niet in beweging. Suze grist Helena's spullen bij elkaar en propt ze in haar tas terwijl ze een taxi belt. Helena kijkt verbaasd toe. Suze pakt haar moeder bij haar arm, trekt haar van het bed af en begint haar wanhopig de slaapkamer uit te duwen. Met haar armen recht naar voren duwt ze zo hard als ze kan tegen het tengere lijf van haar moeder aan. Rode wangen. Vlekken in haar nek. Zweet langs haar slapen. De slaapkamer uit, de trap af. Struikelend over schoenen de gang door. Helena probeert zich om te draaien om met Suze te praten, maar Suze laat zich niet tegenhouden en duwt met haar volle gewicht tegen haar moeder aan.

Ze doet de voordeur open, pakt haar moeder bij haar armen en duwt haar met tas en al de drempel over, de tuin in. Heel langzaam, alsof het een zware kluisdeur is, duwt Suze met haar laatste restje energie de voordeur dicht.

Trillend staat ze in de gang, haar gezicht naar de dichte deur. Dan zakt ze door haar benen. Lucas staat achter haar en vangt haar op.

Suze veegt haar natte haren uit haar gezicht, denkt koortsachtig na en gaat naar boven, waar ze Juul met haar ogen dicht op bed ziet liggen. Suze gaat bij haar zitten en aait haar haren, haar armen, haar wangen, ze begint langzaam rustiger te ademen. Juul opent even loom haar ogen en doet ze dan weer dicht. Suze blijft Juul aaien, zoekt naar woorden.

SUZE

Lief lief apekoppie...

Suze vangt de blik van Lucas, die in de deuropening staat. Hij kijkt haar afwachtend aan. Langzaam realiseert Suze zich iets. Ze geeft Juul een kus, dekt haar toe en loopt zachtjes de kamer uit. Lucas pakt haar streng bij haar arm.

LUCAS

Voorzichtig hè? Niet gaan racen.

Suze knikt, gaat naar beneden, pakt haar jas, neemt de autosleutels van het haakje en gaat de donkere tuin in.

113 EXT. - BOOT - AVOND

Suze rijdt de haven binnen. Ze parkeert de auto, stapt uit en wordt bijna omver geblazen door de wind. Binnen no time is ze doorweekt van de regen. Ze is net op tijd op de boot. Dan vaart hij af.

Opgefokt baant Suze zich een weg door de drukte, op zoek naar haar moeder. Ze doorzoekt het voordek, het restaurant, het overdekte middendeel. Ze wurmt zich door groepjes vakantiegangers en rondrennende kinderen. Buiten, op het voordek, ziet ze dan eindelijk Helena bij de reling staan. Haar haren hangen in natte, lange slierten langs haar smalle gezicht. Met haar dunne vingers houdt ze krampachtig de reling vast.

Suze gaat naar haar moeder toe en slaat voorzichtig haar armen om haar heen. Helena laat zich tegen Suze aanzakken en verbergt haar gezicht in Suzes haren. Suze houdt haar vast en aait haar rug, net zolang tot Helena stopt met rillen.

SUZE

Ik hoopte de hele tijd dat alles nu anders was, maar dat kan niet.

Dan maakt Suze zich voorzichtig los uit de omhelzing. Ze glimlacht verdrietig naar Helena, raakt even haar hand aan.

SUZE

Ik moet gaan.

De boot beukt tegen de kade. De mensen om hen heen beginnen hun spullen te verzamelen en naar de uitgang te bewegen. Verward kijkt Helena om zich heen, op zoek naar haar koffer. Met tranen in haar ogen kijkt ze Suze aan.

HELENA

(bijna huilend)

Ik ben mijn koffer kwijt.

Suze kijkt haar moeder verdrietig aan, maar komt niet in beweging. Paniekerig kijkt Helena om zich heen.

HELENA

Ik ben mijn koffer kwijt.

Er loopt een vrouw van middelbare leeftijd langs. Suze spreekt de vrouw aan en wijst naar Helena.

SUZE

Deze mevrouw is haar koffer kwijt.

De vrouw vraagt of ze haar kan helpen en ontfermt zich over Helena. Helena pakt de vrouw met beide handen vast en kijkt haar hulpeloos aan.

HELENA

Ik ben mijn koffer kwijt.

De vrouw stelt Helena gerust en zegt dat ze samen gaan zoeken. Suze loopt wankel van hen weg, alsof ze heeft gevochten. Ze wacht achter de pilaar op het dek. Pas als de vrouw Helena heeft meegenomen om van boord te gaan, komt Suze het dek weer op.

Het is een tijdje helemaal leeg op het dek. Suze kijkt uit over de kolkende golven. Dan stroomt de boot vol met nieuwe mensen en vaart hij af, terug naar het eiland.

114 INT. - SCHOOL, AULA - DAG

Er is maandafsluiting op school. Een vijftal meisjes doet synchroon een dans op een uptempo popnummer. Er zit zelfs een provisorische lichtshow bij. Juul staat in wit overhemd klaar in de coulissen. Voor haar staat een verrijdbaar tafeltje met wit tafelkleed en eenvoudig servies. Op haar hoofd een goochelhoed.

Het licht flikkert over de gezichten van Suze en Lucas, die in het

publiek zitten. Suze kijkt naar haar tas op de grond, maar doet niets om 'm recht te zetten. Lucas kijkt naar haar. Suze kijkt op en glimlacht naar hem. Door het flikkerende licht missen we steeds stukjes van hun blikwisseling.

Suze vangt opnieuw zijn blik. Ze kijkt hem onderzoekend aan, kwetsbaarder nu. Hij glimlacht naar haar, pakt haar hand en houdt 'm stevig vast. Suze spiekt nog een keer vluchtig naar beneden, kijkt Lucas dan streng en uitdagend aan.

SUZE

(fluisterend)

Waag het niet om bij me te blijven
omdat je me niet wilt kwetsen.

115 INT. - WOONKEUKEN - DAG

Juul graaft in een houten bak met kleurpotloden. Erin ligt ook haar duimstok, maar daar heeft ze geen oog voor.

SUZE

Het zit er niet tussen hè?

Juul schudt van nee. Suze staat op om in de keukenla te zoeken, maar ook daar vindt ze geen plakband.

Zonder dat Juul doorheeft dat Suze naar haar kijkt, zet ze een Playmobil poppetje in de speeltuin die ze van papier hebben gemaakt en doet in zichzelf spelend verslag.

JUUL

Hallo, welkom allemaal, welkom bij de
eerste aflevering van 'Wadoejoeno'.
We staan hier in de speeltuin...

Suze loopt naar boven om te kijken of er plakband in Juuls kamer ligt. Lucas komt de keuken binnen, bekijkt wat ze hebben gemaakt, geeft Juul een kus en loopt door naar de koelkast om te kijken wat ze nog in huis hebben.

LUCAS

Wentelteefjes of pannenkoeken?

Juul springt op.

JUUL

Pannenkoeken!

Suze komt de keuken binnen met een losse la uit Juuls bureau in haar hand.

SUZE

Juul! Dit kan echt niet hoor...

Ze houdt een paar zakjes omhoog met daarin beschimmelde, haast vloeibaar geworden boterhammen. Juul kijkt schuld bewust naar de zakjes brood die ze, dacht ze, goed verstopt had en veegt dan nonchalant een verdwaalde papiersnipper uit de speeltuin.

JUUL

Die hoefde ik niet meer.

Lucas schudt zijn hoofd. Suze moet lachen.

SUZE

Nou, gooi ze maar weg.

Juul komt naar haar toe, pakt de bureaula en laat zich, een beetje beschaamd maar ook opgelucht, tegen haar moeder aanvallen. Suze houdt haar even vast en geeft een kus op haar haren.

SUZE

Kleine vieslak.

116 EXT. - STRAND - DAG

Die middag lopen Suze, Lucas en Juul op het strand. Het zachte zand stuift om hen heen. Ze moeten hun best doen om niet omver geblazen te worden door de stevige wind.

117 INT. - WOONKAMER - DAG

Ondertussen struint Helena verloren door haar eigen huis. Ze wil net als 'gewone' mensen meedoen aan het normale alledaagse leven en besluit een etentje te geven bij haar thuis. Maar ze komt erachter dat ze niet genoeg borden heeft om mensen uit te kunnen nodigen. Ze besluit de rekvisiteur van het gezelschap te bellen.

HELENA

Ha Martin, luister, ik geef een etentje
en kom borden tekort. Heb je niet wat over?

Martin is een beetje overrompeld door de vraag, denkt even na.

MARTIN

Ehh ja. Dat kan. Voor hoeveel man?

HELENA

12.

MARTIN

Moet ik ze even komen brengen?

HELENA

Graag. Bedankt. Dag hè dan.

Als Helena ophangt, bedenkt ze zich dat ze ook bestek nodig heeft. En een tafellaken. En glazen. Ze belt opnieuw.

HELENA

Martin, luister, ik heb ook niet genoeg
bestek, en glazen. Kun je me helpen met
alles?

Helena hangt op, loopt naar de boekenkast maar staat halverwege stil, alsof ze vergeten is hoe ze haar voeten moet verplaatsen. Na een tijdje komt ze toch weer in beweging en loopt ze beduusd naar de kast. Ze haalt wat oude kookboeken tevoorschijn en begint lukraak te bladeren. Ze voelt zich niet goed, duizelig, warm en dan weer koud, misselijk. Met de boeken stevig onder haar arm schuifelt ze voorzichtig naar een stoel bij de tafel.

De camera pant mee en blijft hangen bij een lamp in de vorm van een luipaard. Vervolgens zien we verschillende shots van de spullen in Helena's huis: een marmeren gans. Een kamerscherm beschilderd als strand. Een verzameling edelstenen. Een ingelijste foto uit een toneelstuk. Een schoen gebruikt als vaas. Stapels boeken. Uitbundige kettingen. Een rijtje matroesjka's. De kabinetkast met de vele deurtjes en laatjes vol herinneringen.

Dan horen we een zachte plof. De camera pant langzaam naar de tafel. In de hoek van het beeld, half achter de tafelpoot, zien we Helena die van de stoel is gegleden en levenloos op de grond ligt.

118 EXT. - STRAND - DAG

Op datzelfde moment gaat bij Suze, Lucas en Juul op het strand heel plotseling de wind liggen. Alsof hij met een knop wordt uitgezet. Verbaasd kijken ze om zich heen, het stuifzand is gaan liggen. Het harde suizende lawaai in hun oren is verdwenen en ze hoeven geen kracht meer te zetten om overeind te blijven.

Juul hurkt en schuift een handje van het lichte stuifzand bij elkaar. Suze kijkt naar haar terwijl ze in gedachten verzonken de binnenkant van haar handpalm aftast. Met haar wijsvinger vindt ze het kleine eeltplekje in het midden van haar hand.

Ze ziet hoe Juul het zand door haar vingers laat glijden en ademt diep de frisse zeelucht in.

--